KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n ja KASSR:n TpKK:n lehti 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 251. V. 1937 — Kuusipäivän 4:s päivä — Keskiviikkona joulukuun 22 p:nä

Uuden talousvuoden aattona me käännymme teidän puoleenne, toverit työläiset, työläisnaiset, stahanovilaiset, insinöörit ja taloustyöntekijät, kutsulla menestyksellisesti suorittaa loppuun kuluvan vuoden valtion plaanin täyttäminen, mallikelpoisesti valmistautua v. 1938 — kolmannen stalinilaisen viisivuotisen ensimmäisen vuoden teollisuustuotannon plaanin täyttämiseen.

(Moskovan kaupungin ja Moskovan alueen tehtaiden stahanovilaisten vetoomuksesta).

Sosialistisen työntuottavaisuuden puolesta

Suurenmoisten voittojen aikaa elää suuri synnyinmaamme. Joka päivä tuo tullessaan uusia saavutuksia sosialistisen rakennustyön rintamilla ja yhä uudet ihmiset nousevat esille suuresta sovettikansastamme. SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleihin valmistautumiskaudella ja vaalien aikana kohonnut työtätekevien uusi tuotannollinen ja poliittinen aktiivisuus saa yhä laajemmat muodot. Yksityisten työläisten ja muiden työtätekevien suurenmoisista saavutuksista stahanovilainen liike siirtyy työosastoja ja tuotantolaitoksia käsittäväksi. Maamme työtätekevät tarmokkaasti ponnistelevat uusien voittojen puolesta tehdäksemme synnyinmaamme vielä mahtavammaksi ja rikkaammaksi.

SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleissa miljonat työtätekevät, yksimielisesti äänestäen kommunistien ja puolueettomien blokin kandidaattien puolesta, osoittivat moraalisen ja poliittisen yhtenäisyytensä, ehdottoman uskollisuutensa Leninin-Stalinin puolueen asialle.

Moskovan kaupungin Stalinskin vaaliokrugan stahanovilaisten alotteesta suoritettu stahanovilaisten rekordien stalinilainen dekaadi päättyi erinomaisiin tuloksiin. Koko Sovettiliitolle ovat tunnettuja Ordzhonikidzen nim. om. työkonetehtaan stahanovilaisen — SSSR:n Korkeimman Sovetin deputaatin I. Gudovin rekordit — 45 normia vuorossa ja tov. Gudovin kanssa kilpailevan "Krasnyi Proletarij"-tehtaan stahanovilaisen Tsarevin rekordit — 57 normia seitsemässä tunnissa. Stahanovilaisten rekordien stalinilainen dekaadi nosti esille tuhansia uusia stahanovilaisia, korkean tuottavaisuuden mestareita.

Myöskin tasavaltamme työtätekevät yhdessä koko Sovettiliiton työtätekevien kanssa merkitsivät sovettivaltiomme korkeimman elimen vaalit huomattavilla menestyksillä. Koko Karjalalle ovat tunnettuja SSSR:n Korkeimman Sovetin deputaatin Maria Kostinan saavutukset, Onegan tehtaan viilarin Brysgalovin ja Kemin depon stahanovilaistyöläisen Sobolevin tulokset. Brysgalov täytti kahdeksassa päivässä puolentoista kuukauden tehtävän, Sobolev täytti viidessä päivässä 31 normia.

Moskovan kaupungin ja Moskovan alueen tuotantolaitosten stahanovilaiset, korkeiden tuloksien mestarit, kokoonnuttuaan käsittelemään stahanovilaisten rekordien stalinilaisen dekaadin tuloksia ja merkittyään saavuttamansa voitot, ottivat alotteen vedota kaikkiin stahanovilaisiin — teollisuuden ja transportin työläisiin, insinööreihin ja teknikkoihin, kutsuen julistamaan **vuoden 1938 tammikuun stahanovilaisten rekordien stalinilaiseksi kuukaudeksi.** He kutsuvat alkamaan ja työskentelemään ensi vuoden korkein tuloksin, muuttamaan v. 1938 sosialistisen kilpailun ja stahanovilaisen liikkeen uuden mahtavan nousun vuodeksi, työntuottavaisuuden korkeimpien osoittimien vuodeksi, sellaisten osoittimien vuodeksi, jotka ovat mahdollisia vain sosialismin aikana, jolloin ihmiset työskentelevät itseään varten, eikä yksityisisäntiä varten, koko yhteiskunnalle ja siksi heidän työnsä on iloista.

Tämän suurenmoisen tehtävän täyttämiseen ovat olemassa kaikki mahdollisuudet. Meillä on satoja tuhansia todellisia stahanovilaisia, jotka ovat vallanneet tekniikan ja jotka ilmaisevat erinomaista initsiatiivia. Meillä on satoja ja tuhansia udarnikkoja, etumaisia työläisiä, jotka kasvavat päivä päivältä ja jotka käsittävät tekniikan valtaamisen puolesta käytävän taistelun merkityksen. Meillä on lahjakkaita ja kyvykkäitä, sosialismin asialle uskollisia insinöörejä, tuotannonihmisiä, organisaattoreita, on olemassa etumaisin koneisto tuotantolaitoksissamme. On olemassa kaikki voittoa varten. Asia riippuu tuotantolaitoksiemme johtajista, joiden tulee järjestää työ mallikelpoisesti, ansaita korkea nimityksensä, heidän tulee muistaa toveri Stalinin sanat siitä, että "taloustyöntekijän nimitys meidän oloissamme on korkea nimitys, ja olla johtajana sovettioloissa — merkitsee nauttia suurta kunniaa ja luottamusta kansan silmissä".

Moskovan kaupungin ja Moskovan alueen tuotantolaitosten stahanovilaistyöläisten vetoomus, jonka julkaisemme lehtemme tässä numerossa, on kaikkialla huolellisesti luettava ja käsiteltävä menestyksellä päättääksemme tämän vuoden tehtävät ja hyvin siirtyäksemme vuodelle 1938 — kolmannen stalinilaisen viisivuoden ensimmäiselle vuodelle.

Epäilemättä Karjalan tuotantolaitosten — tehtaiden, sahojen, transportin ja metsätyömaiden etumaiset ihmiset yhtyvät tähän stalinilaisten rekordien kuukauteen ja teoissa osoittavat rajattoman uskollisuutensa suurta synnyinmaatamme, Leninin-Stalinin puoluetta kohtaan. Ei ole mitään niin mainehikasta, kuin tehdä työtä suuren synnyinmaamme lujittamiseksi, onneksi ja kukoistukseksi.

Vastatkaamme uusilla, vielä suuremmilla tuotannollisilla tuloksilla Sovettiliittomme pääkaupungin Moskovan ja sen alueen stahanovilaisten vetoomukseen!

Varsovassa olevan SSSR:n täysivaltaisen edustajiston toisinta-nootti

Varsova, 20 (TASS). Puolan sotaintoilijoiden uuden provokatsion yhteydessä, niiden suorittaessa uuden hyökkäyksen sovettijunaa vastaan ja koettaessa uudelleen sytyttää sitä Shepetovkan—Zdolbunovon rataosalla, Puolassa oleva SSSR:n asioiden hoitaja tov. Vinogradov joulukuun 18 päivänä kävi Puolan ulkoasioiden varaministerin Shembekin luona ja luovutti hänelle nootin, joka sisälsi SSSR:n hallituksen toisinta protestin Puolan viranomaisien provokatsionista toimintaa vastaan.

SSSR:n täysivaltainen edustajisto protestinootissaan tiedottaa ulkoasiain ministeriölle, että, ottaen huomioon selvän provokatoorisen luonteen tässä tapahtumassa, kuin myöskin Puolan viranomaisten röyhkeän esiintymisen sovettiedustajia kohtaan, jotka saapuivat Zdolbunovoon marraskuun 30 päivänä ensimmäisen selkkauksen tutkimista varten, sovettihallitus katsoo mahdottomaksi lähettää omia edustajiaan Zdolbunovoon tätä uutta selkkausta tutkimaan ja neuvottelemaan niiden samojen viranomaisten kanssa, jotka välittömästi ovat syylliset provokatsioon.

Viitaten tähänasti sattuneisiin provokatsioihin Zdolbunovossa täysivaltainen edustajisto osoittaa, että provokatsioiden systemaattinen luonne pakoittaa arvelemaan, että tahdotaan tyrehdyttää normaalista rautatieliikennettä mainitulla linjalla. Täysivaltainen edustajisto painostaa, että sen vaatimukset, jotka oli mainittu joulukuun 3 päivän nootissa, tulisivat tyydytetyiksi, ja viipymättä palautettaisiin vaunu N:o 219, joka onnistumattoman polttoyrityksen jälkeen oli Puolan viranomaisten tahdosta eristetty ja pidätetty Puolan alueella vaunun palvelusta hoitavine henkilöineen.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean Presidiumin päätös

SSSR:n KORKEIMMAN SOVETIN ENSIMMÄISEN SESSIAN KOOLLEKUTSUMISESTA

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean Presidiumi SSSR:n Konstitutsion 55 pykälän perusteella päättää:

Kutsua koolle Sosialististen Sovettitasavaltojen Liiton Korkeimman Sovetin ensimmäinen Sessia tammikuun 12 päiväksi v. 1938 Moskovan kaupungissa.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean puheenjohtaja M. KALININ.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean sihteeri A. GORKIN.

Moskova, Kreml,
joulukuun 19 p. v. 1937.

VTshK—OGPU—NKVD:n XX-vuotispäiväksi

VTshK—OGPU—NKVD:n XX-vuotispäivänä SSSR:n Kansankomissarien Sovetti ja NKP(b):n Keskuskomitea tulisesti tervehtivät NKVD:n työntekijöitä ja taistelijoita, jotka rehellisesti ja itseuhrautuvasti täyttävät velvollisuutensa sovettikansan edessä taistelussa spionaashia, tuholaisuutta, diversiota vastaan.

SSSR:n Sovnarkom ja NKP(b):n KK toivovat NKVD:n työntekijöille ja taistelijoille täydellistä menestystä heidän työssään kansan vihollisten juurimiseksi.

Eläköön NKVD, sovettikansan rankaiseva käsi.

SSSR:n Sovnarkom.
NKP(b):n KK.

Moskovan kaupungin ja Moskovan alueen tehtaiden stahanovilaisten vetoomus teollisuuden ja transportin kaikille stahanovilaisille työläisille, insinööreille, teknikoille ja palveluskuntalaisille

Kalliit toverit!

Sovettikansa maailmassa demokraattisimman Stalinilaisen Konstitutsion pohjalla valitsi SSSR:n Korkeimman Sovetin joulukuun 12 päivänä.

Kommunistien ja puolueettomien blokki, mahtava ja voittamaton Stalinilainen blokki, saavutti loistavan voiton. Bolshevikien puolueen ja puolueettomien vaaliblokin asettamat kandidaatit Sovettiliiton Korkeimpaan elimeen on valittu kaikkialla.

Yli 90 miljonaa valitsijaa, äänestäen kommunistien ja puolueettomien blokin kandidaattien puolesta, täten demonstreerasi sovettikansan tiivistyneisyyden bolshevikien puolueen ympärille, rajattoman luottamuksensa ja uskollisuutensa Leninin-Stalinin puoluetta kohtaan, rakkautensa ja uskollisuutensa suurta Stalinia kohtaan.

Leninin-Stalinin suuren lipun alla synnyinmaamme työtätekevät varmoina kulkevat eteenpäin kommunismin uusiin voittoihin, sillä he tietävät, että heitä johtaa työtätekevän ihmiskunnan suuri nero toveri Stalin, jonka johdolla maamme on tullut mahtavaksi sosialistiseksi suurvallaksi, voittaneen sosialismin maaksi, onnen ja ilon maaksi, laajan sosialistisen demokratian maaksi.

Meidän synnyinmaa-liitimme on maailmassa ainoa maa, joka ei tunne työttömyyden kauhuja. Työttömyys on likvidoitu ainiaaksi ja siitä johtuvaa kurjuutta ei milloinkaan saa kokea sosialismin maan kansalainen. Kolhoosijärjestelmä on ainiaaksi likvidoinut kurjuuden maaseudulta ja turvannut kolhoositalonpoikaistolle onnellisen ja varakkaan elämän.

Leninin-Stalinin puolue ja Sovettivalta ovat turvanneet synnyinmaamme työtätekeville oikeuden työhön, oikeuden lepoon, oikeuden sivistykseen, oikeuden huoltoon vanhuudessa, mitkä kultakirjaimin on kirjattu Stalinilaiseen Konstitutsioon.

Puolueen Stalinilainen Keskuskomitea ja Sovettihallitus väsymättä pitävät huolta työläisten, talonpoikain ja työtätekevän intelligenssin hyvinvoinnin kohottamisesta.

Me työskentelemme itseämme varten ja siksi työmme on iloista. Me tiedämme, että mitä enemmän me valmistamme tuotteita, mitä suuremman sadon me saamme kolhoosi- ja sovhoosipelloilta, sitä mahtavammaksi tulee isänmaamme, sitä paremmin ja yhä paremmin me tulemme elämään.

Sovettikansa maailmassa ennenkuulumattomalla voimalla demonstreerasi suurenmoisen voimansa, murtumattoman moraalisen ja poliittisen yhtenäisyytensä, valmiutensa taistella synnyinmaansa edelleen lujittamiseksi, kommunismin uusien voittojen puolesta, Leninin-Stalinin puolueen johdolla, suuren Stalinin johdolla.

Korkeimman Sovetin vaalit olivat todella yleiskansallinen juhla. Moskovan kaupungin ja Moskovan alueen työtätekevät, tuotantolaitosten työläiset, udarnikat ja stahanovilaiset ottivat vastaan tämän historiallisen päivän poliittisen ja tuotannollisen aktiivisuuden ennenkuulumattomalla nousulla. Tämän tuotannollisen ja poliittisen aktiivisuuden ilmaisuna oli pääkaupungin Stalinskin rajonin työläisten alotteesta suoritettu stahanovilaisten rekordien stalinilainen dekaadi.

Tämän dekaadin aikana tuhannet stalinilaiset kasvatit — stahanovilaiset, onnellisen synnyinmaamme tuliset patriootit näyttivät erinomaisia tuloksia bolshevistisesta taistelusta korkean työntuottavaisuuden puolesta, antoivat mallinäytteitä sosialistisesta suhtautumisesta työhön, osoittivat minkälaisiin sankarillisiin urotöihin pystyvät tekniikan vallanneet ihmiset, ihmiset, jotka tulisesti rakastavat synnyinmaataan, ihmiset, jotka korkealla kantavat leniniläisen kilpailun lippua.

SSSR:n Korkeimman Sovetin deputaatti Sergo Ordzhonikidzen nim. om. työkonetehtaan freesityöläinen tov. Gudov stalinilaisen dekaadin aikana saavutti loistavan rekordin, täyttäen vuorossa 45,8 normia.

Hänen kanssaan kilpaileva "Krasnyj Proletarij"-tehtaan freesityöläinen tov. Tsarev, työskennellen gudovilaisilla metodeilla, ylitti tämän rekordin, täyttäen vuorossa 58 normia.

Stalinilaisen dekaadin aikana Moskovan kaupungin ja Moskovan alueen tuotantolaitoksissa kasvoi korkean työntuottavaisuuden uusia huomattuja mestareita.

Tov. Panfilova, Tushinskin sukkatehtaan stahanovilaisnainen, valmisti vuorossa 1.140 paria sukkia, ylittäen amerikalaiset normit, ja saavutti maailmanrekordin.

"Krasnyi Proletarij"-tehtaan freesityöläinen tov. Mironov täytti vuorossa 46 normia.

Podolskin mekaanisen tehtaan teroittajatyöläinen Anisimov täytti vuorossa 17 normia.

Mytischinskin konerakennustehtaan nuorisoliittolainen tov. Krats täytti vuorossa 18,3 normia.

Gorbunovin nim. om. tehtaan stahanovilaiset Lukjanovskij ja Nikulin täyttivät yhdessä vuorossa kuukausitehtävän.

"Serp i Molot" tehtaan teräsvaluri tov. Dronnikov otti 11 tonnia terästä uunin pohjapinnan neliömetrin alalta.

Moskovan ja sen alueen tehtaissa alkoi kehittyä viisisataisikkojen ja tuhansikkojen mainio liike, 500 ja 1000 prosentilla norminsa täyttävien stahanovilaisten liike.

Kuibyshevin nim. om. Kolomenskin tehtaalla 304 stahanovilaista dekaadin aikana täytti norminsa enemmällä kuin 500 prosentilla.

Lepsen nim. om. tehtaalla stalinilaisen dekaadin aikana saavutettiin 690 rekordia. Tämän tehtaan 180 työläistä täytti norminsa 300 prosentista 1.180 prosenttiin.

Tällaisia esimerkkejä on paljon. Niitä on Stalinin nim. om. autotehtaalla, Kaganovitshin nim. om. prozhektoritehtaalla, Kuibyshevin nim. om. sähkötehtaalla, työkonetehtaalla "Komsomolets", Podolskin mekaanisella tehtaalla ja monissa muissa tuotantolaitoksissa.

Sadoissa tuotantolaitoksissa sellaiset työläiset, jotka aikaisemmin eivät täyttäneet normejaan, nyt alkoivat niitä täyttää. 120—150 prosentilla normin ylittäneiden udarnikkojen rivit lisääntyivät.

Stalinilaisen dekaadin kaikki saavutukset, kaikki saavutetut rekordit ovat kirkkaana todistuksena työntuottavaisuuden kohottamisen rajoittamattomista mahdollisuuksista ja sosialistisen teollisuutemme valtavista reserveistä, joiden hyväksikäyttäminen on taloustyöntekijäin, insinöörien, työläisten, stahanovilaisten ensiluokkaisin tehtävä.

Tehtävä on siinä, että vakiinnutetaan stalinilaisen dekaadin aikana saavutettu tuottavaisuuden taso.

Tehtävä on siinä, että yksityisten stahanovilaisten korkea tuottavaisuus siirretään brigadeihin, työosastoihin.

Tehtävä on siinä, että systemaattisesti laajennetaan ja juurrutetaan etumaisten kokemusta, luodaan tälle myötävaikuttavat ehdot.

Toverit, maamme suorittaa loppuun mainehikasta toista stalinilaista viisivuotisplaania ja astuu kolmannen viisivuotisen ensimmäiselle vuodelle.

Uuden talousvuoden aattona me käännymme teidän puoleenne, toverit työläiset, työläisnaiset, stahanovilaiset, insinöörit ja taloustyöntekijät, kutsulla menestyksellisesti suorittaa loppuun kuluvan vuoden valtionplaanin täyttäminen, mallikelpoisesti valmistautua v. 1938 — kolmannen stalinilaisen viisivuotisen ensimmäisen vuoden teollisuustuotannon plaanin täyttämiseen.

Me kutsumme teitä muuttamaan vuoden 1938 sosialistisen kilpailun ja stahanovilaisen liikkeen uuden mahtavan nousun vuodeksi, työntuottavaisuuden korkeimpien osoittimien vuodeksi.

Me kutsumme teitä ryhtymään uuteen talousvuoteen julistaen tammikuun v. 1938 stahanovilaisten rekordien stalinilaiseksi kuukaudeksi, osottaen tuon kuukauden aikana mallinäytteitä sosialistisesta organisoituneisuudesta ja bolshevistisesta järjestyksestä, osottaen taitoa työskennellä tasaisesti, ilman keskeytyksiä ja rynnäköimistä.

Me kutsumme teitä vielä korkeammalle kohottamaan tehtaiden, kaivoksien, kaivantojen, veturidepojen ja rautatieasemien sosialistisen kilpailun lipun, kehittämään stahanovilaista liikettä sekä syvyyteen että laajuuteen ja bolshevistisesti taistelemaan etumaisten kunnianimityksestä, kiertävistä punaisista lipuista, sosialistisen kilpailun otlitshnikkanimityksen puolesta.

Me kutsumme teitä vielä korkeammalle kohottamaan revolutsionisen bolshevistisen valppauden, säälimättömästi paljastamaan ja hävittämään vannoutuneet kansan viholliset — japanilais-saksalaisen fasismin trotskilais-zinovjevilaiset ja buharinilais-rykovilaiset palkkarengit.

Me kutsumme teitä vielä tiukemmin tiivistymään rakkaan kommunistisen puolueemme ympärille, nerokkaan johtajamme ja opettajamme, suuren Stalinin ympärille.

Me kutsumme teitä lujittamaan sovettikansan murtumatonta moraalista ja poliittista yhtenäisyyttä ja kommunistien ja puolueettomien voittamatonta blokkia.

ELÄKÖÖN SUURI SOSIALISTINEN SYNNYINMAAMME!

ELÄKÖÖN YLEISLIITTOLAINEN KOMMUNISTINEN BOLSHEVIKIEN PUOLUE!

ELÄKÖÖN MAHTAVA STAHANOVILAINEN LIIKE!

ELÄKÖÖN JOHTAJAMME JA OPETTAJAMME TOVERI STALIN!

NKVD—N. I. Jezhoville

Työläis-Talonpoikaisen Punaisen Armeijan taistelijain, komentajien, polittyöntekijäin nimessä tulisesti tervehdin ja onnittelen VTshK—OGPU—NKVD:n XX-vuotispäivän johdosta kaikkia Sisäasiain kansankomissariaatin työntekijöitä — mainioita rivitshekistejä, heidän komentajiaan ja päällikköitään.

Leninin-Stalinin puolueen luomina ja johtamina urhoolliset tshekistit pitävät korkealla sovettirajojen ja meidän rauhallisen työkansan suojelun taistelulippua. 20 vuotta VTshK—OGPU—NKVD:tä on kaksikymmentä vuotta taistelua ja voittoja kaikenkarvaisia ja kaikenvärisiä kansanvihollisia, — niin rajantakaa meille lähetettyjä, kuin myös maassamme murskattujen ja hävinneiden eksploataattoriluokkien jätteitä — vastaan.

Toivon teille, toverit, täydellistä menestystä teidän vaikeassa, mutta kunniakkaassa ja mainiossa työssänne meidän synnyinmaamme ja sosialismin onneksi.

SSSR:n Puolustusasiain kansankomissari Sovettiliiton marsalkka

K. VOROSHILOV.

Juhlaistunto pääkaupungin Suuressa teatterissa

Eilen pääkaupungin Suuressa teatterissa pidettiin juhlallinen istunto, joka oli omistettu VTshK—OGPU—NKVD:n 20-vuotispäivälle. Sankarilliset tshekistit, pääkaupungin tehtaiden monilukuinen aktiivi, puolue-, sovetti-, ammattiliitto-, nuorisoliitto- ja muiden järjestöjen edustajat täyttivät teatterin salin ja parvekkeet.

Kokouksessa olivat läsnä toverit Molotov, Kaganovitsh, Voroshilov, Andrejev, Mikojan, Zhdanov, Jezhov, Hruschev, Shkirjatov, Dimitrov, Jegorov, Budjonnyj, Frinovskij, Bulganin ym. Innostuneilla suosionosoituksilla ja hurraa-huudoilla katsojat tervehtivät kokoontuneita puolueen ja hallituksen johtohenkilöitä.

Suosionosoitukset uusiintuvat monia kertoja lausuttaessa kunniapresidiumiin valitun toveri Stalinin nimeä. Kunniapresidiumiin valittiin toverit Stalin, Molotov, Kaganovitsh, Voroshilov, Kalinin, Andrejev, Kosior, Mikojan, Tshubarj, Zhdanov, Jezhov, Hruschev, Bulganin, Dimitrov, Thälmann ja Jose Diaz.

Juhlaselostusta varten puheenvuoro annettiin SSSR:n Sovnarkomin puheenjohtajan sijaiselle tov. A. I. Mikojanille. Hänen ilmestyessään tribunalle juhlakokouksen osanottajat tervehtivät häntä myrskyisillä kättentaputuksilla. Kun hiljenivät tuliset suosionosoitukset, jotka seurasivat juhlaselostajan tov. Mikojanin loppusanoja, esiintyi Stalinin nim. om. autotehtaan työläinen tov. Maksimov. Hänen jälkeensä kirkkaita puheita, jotka oli omistettu sankarillisen sovettitiedustelun juhlapäivälle, pitivät Menshinskin nim. om. tehtaan työläinen Gosajev ja Dzerzhinskin nim. om. Trehgornaja-manufaktuuritehtaan työläisnainen tov. Kondarshova.

Juhlaistunnon osanottajat ottivat vastaan ystävällisillä kättentaputuksilla SSSR:n sisäasiain kansankomissarin sijaisen tov. Frinovskin esiintymisen.

Juhlaistunnon päättyessä hyväksyttiin resolutsio, jossa tervehditään mainioita Narkomvnudelin työntekijöitä, joille on uskottu tärkein ja kunniallisin tehtävä — suojella suurta sosialistista revolutsiota.

(TASS).

Juhlaistunto Karjalan Valtion teatterissa

Joulukuun 20 päivänä Karjalan Valtion teatterissa pidettiin juhlaistunto, joka oli omistettu mainion sovettitiedustelun — VTshK—OGPU—NKVD:n 20-vuotispäivälle.

Lippujen ympäröimänä näyttämölle oli asetettu suuren Stalinin, hänen asetoverinsa — sankarillisen Narkomvnudelin työntekijäin johtajan tov. Jezhovin ja VTshK:n organisaattorin Felix Dzerzhinskin kuvat.

Myrskyisin suosionosoituksin valittiin kunniapresidiumiin toverit Stalin, Molotov, Kaganovitsh, Voroshilov, Kalinin, Jezhov, Andrejev, Zhdanov, Kosior, Petrovskij, Tshubarj, Mikojan, Eiche, Dimitrov, Thälmann, Jose Diaz ja Dolores Ibarruri.

Juhlaselostuksen piti Karjalan ASSR:n sisäasiain kansankomissari tov. Tenison. Tov. Tenison puhui tiestä, jonka tshekistit kulkivat 20 vuoden ajalla ja mainioiden tshekistien sankarillisista teoista.

— Ei ole semmoista vihollista, jota sovettitiedustelijat eivät voisi paljastaa, — puhui toveri Tenison. — Sovettikansa aktiivisesti auttaa meitä ja siinä onkin meidän voimamme.

Tov. Tenison kertoo kansan vihollisten hajoitustyöstä Karjalassa. Metsätalouteen oli järjestetty spioni- ja diversioniryhmät, kansanvalistyssysteemissä ja talous- sekä kulttuurirakennuksen muilla osilla toimivat tuholaiset. Kansan viholliset valmistelivat iskua Karjalan työtätekeville. He tahtoivat riistää kansalta onnellisen ja iloisen elämän, mutta erehtyivät. Narkomvnudelin työntekijät meidän kommunistisen puolueemme johdolla, rautaisen narkomin Nikolai Ivanovitsh Jezhovin johdolla, Karjalan työtätekevien avustuksella, synnyinmaamme patrioottien avulla, viholliset paljastettiin ja bandiittien kaikki plaanit tuhottiin.

Miehuullisille tshekisteille tuliset terveiset Onegan tehtaan työläisten puolesta lausui toveri Tshehonin, kiilleliuskatehtaan työläisten puolesta tov. Rjabova, Punaiselta Armeijalta — tov. Zybenko, liikennetyöntekijäin puolesta tov. Ivanov ja kaupungin intelligenssin puolesta opettajatar tov. Uljanova.

Juhlaistunto lähetti tervehdystelegrammit toveri Stalinille ja toveri Jezhoville.

Toverien B. D. Bermanin, V. A. Karutskin, E. F. Krivetsin, G. A. Lupekinin, D. M. Sokolinskin, N. N. Fedorovin ja muiden palkitsemisesta

SSSR:n TOIMEENPANEVAN KESKUSKOMITEAN PÄÄTÖS

Hallituksen tärkeimpien tehtävien mallikelpoisesta ja itseuhrautuvaisesta täyttämisestä SSSR:n Toimeenpaneva Keskuskomitea palkitsi

LENININ ORDENILLA:

1. Boris Davidovitsh Bermanin,
2. Vasilij Abramovitsh Karutskin,
3. Jefim Fomitsh Krivetsin,
4. Herman Antonovitsh Lupekinin,
5. David Moisejevitsh Sokolinskin,
6. Nikolai Nikolajevitsh Fedorovin,
7. Pavel Vasiljevitsh Tshistovin,
8. Konstantin Nikolajevitsh Valuhinin,
9. Grigorij Sergejevitsh Horhorinin,
10. Dmitrij Matvejevitsh Dmitrijevin.

PUNAISEN LIPUN ORDENILLA:

1. Sergei Pavlovitsh Gretshkinin,
2. Petr Ivanovitsh Maggon,
3. Sergei Aleksandrovitsh Nikoljskin,
4. Ivan Ivanovitsh Stepanovin,
5. Vasilij Ivanovitsh Shikalevin.

* * *

PUNAISEN TÄHDEN ordenilla on palkittu 238 henkeä, joiden joukossa ovat: Isak Davidovitsh Abkin, Isai Jakovlevitsh Babitsh, Nikolai Nikolajevitsh Valuhin, Ivan Andrejevitsh Gorbalen, Andronik Andronikovitsh Davtjan, Ivan Nikolajevitsh Jevtusnenko, Ivan Andrejevitsh Zhabrev, Nikolai Andrejevitsh Zagvozdin, Vladimir Ivanovitsh Ivanov, Vladimir Stanislavovitsh Karpovitsh, Ivan Kirillovitsh Lazarev, Feodor Petrovitsh Malyshev, Sardeon Nikolajevitsh Nadaraj, Ivan Ivanovitsh Ostrovskij ym.

"KUNNIAMERKKI"-ordenilla on palkittu 154 henkilöä, joiden joukossa ovat: Ivan Iljitsh Antonov, Vasilij Mihailovitsh Blohin, Aleksandr Nikolajevitsh Voinov, Mihail Abramovitsh Grinshtein, Begirbek Urusbijevitsh Dziov, Aleksandr Mihailovitsh Jemeljanov, Mihail Aleksandrovitsh Zhuravlev, Mihail Semenovitsh Zarubin, Anatolij Ivanovitsh Iljinskij, Mihail Iljitsh Kuzin, Iosif Jakovlevitsh Lorkish, Ernest Ansovitsh Matsh, Ivan Vasiljevitsh Mironitshev, ym. **(TASS).**

KUVASSA: Kontupohjan keskikoulun udarnikkaoppilaita. Foto — Ankudinov.

MITÄ NUORI SOVETTI-ÄITI KERTOO

Kertoessani nykyisestä onnellisesta elämästäni, en koskaan voi olla muistamatta vertailematta tähän entisen elämäni kurjuutta. Vaikkei perheemme ollutkaan suuri, minä ja veljeni olimme ainoat lapset äidillämme, niin elimme sittenkin ainaisessa puutteessa. Äitimme hankki niukan elatuksemme pyykin ja lattioiden pesulla, jossa minun, vaikka olinkin vielä pieni, tuli olla apuna äidilleni. Opiskella sain tuskin neljä talvea ensiasteen koulussa ja opiskeluni ohessakin tuli olla aina äidin apuna pyykinpesussa. En tuntenut silloin lapsuutta enkä lepoa koskaan.

Mutta kun pystytettiin Sovettivalta, niin pääsin minäkin työhön ja vaikka olinkin vielä alaikäinen, niin ansaitsin työstäni täyden aikuisen palkan. Työskentelin tunnollisesti zhurnalistiregistceraajana ensin Kansanvalistusosaston yleisellä osastolla v. 1920—1922 ja viimeksi rautatieläisten kulttuuriosastolla.

Menin naimisiin ja tähän vuoteen mennessä on kokoontunut ympärilleni jo 8-henkinen lapsiperhe, jota olisi ollut kokonaan mahdotonta kasvattaa ennen tsaarivallan aikana. Mutta sovettikotimaassamme tunnen suurinta onnea ja iloa ollessani suuren lapsiperheen äitinä siksi, että sovettihallitus pitää suurta huolta äideistä ja lapsista. Sovettihallitus auttaa kaikkia, erikoisestikin suuriperheisiä äitejä lasten kasvatuksessa. Tänä vuonnakin maksettiin minulle 4.000 ruplaa perheavustusta lasteni kasvatukseen. Tällaisesta avusta ja huolenpidosta olen rajattomasti kiitollinen sovettihallitukselle ja suurelle johtajallemme tov. Stalinille.

Suurella innolla valmistauduin SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalcihin sivuuttamatta yhtäkään vaaliasetuksen ja Stalinilaisen Konstitutsion opiskelutilaisuutta, joissa kävi täysin selville koko sovettimaamme valtiojärjestelmä ja sosialistisen rakennustyön suuret voitot maassamme.

Ilolla odotin maamme kansojen suurta juhlapäivää — SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivää, tietoisena siitä, että saan antaa ääneni maamme parhaimpien ihmisten puolesta. Tämä juhlailoni entisestään suureni kuunnellessani vanhan äitini ja lasteni kanssa suuren johtajamme toveri Stalinin puhetta valitsijoilleen suuren juhlan aattona, joulukuun 11 p:n iltana. Hänen mielenkiintoiset ja opettavat sanansa painuivat iäksi mieleeni. Ne kaikuivat yöllä korvissani enkä voinut nukkua, sillä suuri juhlatunnelma valtasi mielialani ja ajatukseni.

Pian koitti odotettu hetki ja joulukuun 12 p:n aamuna täsmälleen klo 6 radio tiedoitti vaalipäivän ja äänestyksen alkaneeksi. Silloin, varovasti, ettei pienokaiseni olisi päässyt heräämään, nousin sängystäni ja herätin myöskin vanhan äitini. Pukeuduimme juhlapukimiin. Pienempien lasteni nukkuessa rauhallista aamu-untaan, lupautuivat vanhimmat lapseni kiltisti pysymään kotona heidän luonaan, päästäen meidät — äitinsä ja mummonsa jo klo 7 aamulla menemään vaaleihin suorittamaan kunniallisen kansalaisvelvollisuutensa.

Lämpimän ja ystävällisen vastaanoton kohtasimme kaikki valitsijat 28:nnen vaalialueemme keskuksessa, 14 keskikoululla.

Suurella ylpeyden ja ilon tunteella laskimme äänilippumme kanssa bulletiinimme vaaliuurnaan tietoisina siitä, että äänestettyämme kommunistien ja puolueettomien blokin parhaimpien kandidaattien puolesta, äänestimme myös sen puolesta, että maamme työtätekevien elämä paranisi entistään paremmaksi, että nainen ja sovettiäiti olisi edelleenkin täysioikeudellinen, turvattu ja onnellinen suuressa roodinassamme.

Tällaisella juhlamielellä kuin minä olin, olivat maamme tuhannet sovettiäidit ja monimiljoonainen, vapaa työtätekevä kansa sinä päivänä. Mutta tällainen suuri ilo ei koskaan lopu maassamme. Yhtä korkealle kuin silloinkin, se kohosi taas kaikkien työtätekeviemme rinnoissa, luettuamme lehdestä maamme Korkeimpaan Sovettiin valittujen deputaattien, suuren rakastetun johtajamme toveri Stalinin ja hänen uskollisten asekumppaniensa nimet.

Minä vanhan äitini ja kaiken lapsiperheeni kanssa tulisesti tervehdin maamme Korkeimman Sovetin ensimmäisiä deputaattia suurta Staliniamme ja kaikkia kansamme valittuja. Me luotamme, että he kaikki tulevat työskentelemään niin kuin neuvoi puhessaan suuri johtajamme toveri Stalin.

Olga Pavlovna Karpovitsh.

MIHHEIN VANJKA

Mihhein Vanjka on reimalla miellä.
Hän kravatin osti ja kauluksen sai.
Vaikka on pakkanen, kuutamotiellä
Hän aattoin käyskelee klubille vain.

Manjka on kämpällä parahin tyttö,
Häneenpä brihat ne mielistyy.
Vanjkalla nousi jo rinnassa syttö:
— Nytpä hän kyllä ei myöhästy!

Jo puolilta päivin, — muistavi Vanjka, —
Hän viimeisen kuorman lanssille toi.
Mielessä pyöri tuo Anufrein Manjka.
Pannun vain kiireessä tsaijua joi.

Pesi ja sovan sai yllensä parhaan
Ruplalla kaupasta kanfettaa sai.
"Kylläpä Manjka nyt ihastuu varmaan
Alkaispa iltamat pikemmin vain!"

Nousevi kuu ja lanssilta narskuu
Viimeinen reki jo kämpälle päin.
Lähellä Vanjkaapa hevonen korskuu:
"Minkähän kumman mä seisovan näin?"

Kiukuttaa Vanjkaa: "Nyt iltaista syövät,
Ja tunnin viell' piippuja kaivelevat.
Syömään jos lähden, mun laudalta lyövät
Ja toisetpa edelle ennättävät."

Liikahti kuu. Jo klubille kulkee
Nuoriso, haitari remmissä.
Viimeiset tulijat ovija sulkee.
Vanjka on jo kaminan vieressä.

Haitari soittaa ja nuoriso pyörii,
Kanfetit taskussa hiostuvat.
Manjkanpa kanssa Nikolai hyörii
Ja silmihin silmät katselevat.

"Sinäpä paljon tukkeja kaadoit! —
Manjka Nikolain korvahan kuiskuttaa.
— Kymmenen kertaa mun lanssille laitoit,
Vaan eipä tukkien tarvinnut odottaa."

Myöhästyi Vanjka taas tämänkin kerran
Kuin aamulla metsähän mentäessä.
Vilkaisi Manjka vain häneen sen verran,
Kun tiellä oli tanssien pyörteessä.

A. TIMONEN.

Ystävyksien kohtaus

Latua pitkin kiiti hiihtäjä ja sauvapari ryöpsytteli pakkaslunta.

Toinen hiihti vastaan ja kysyi:

— Anni olitko?

— Olin, — vastasi Anni.

Ei tarvinnut kysyä missä hän oli. Sen tiesi jokainen, mihin tänään oli mentävä. Tänäänhän on joulukuun 12 päivä — SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivä.

Ja nyt alkoi Anni kertoa Liisalle, miten hän kävi äänestämässä.

Eilen illalla meillä oli juhlamieliala. Suurella innolla kuuntelimme Stalinia, kun hän puhui Stalinskin vaalikrugan vaalienedellisessä kokouksessa. Miten opettavaiset ja yksinkertaiset ovat hänen sanansa. Niitä minä en koskaan voi unohtaa. Hänen puheensa minä luin vielä lehdestä.

— Illalla me päätimme Mishan ja Olgan kanssa, että huomenna menemme ensimmäisinä vaalipaikalle ja siksi kävimme aikaisemmin nukkumaan.

Meidän vaalialueen komissin huoneusto sijaitsi Pedagogisella instituutilla.

— Minä aamulla heräsin ennen Mishaa ja Olgaa. Misha, nouse ylös, kello on jo viisi. Niin me, kolme valitsijaa, sisko miehensä kanssa ja minä lähdimme vaalipaikalle, ollen varmana, että ensimmäisinä annamme äänemme kommunistien ja puolueettomien blokin kandidaateille.

Mutta emme olleet ensimmäisiä. Jo matkalla meidän edellä käveli eräs kansalainen, jonka kanssa kilvan kiiruhdimme äänestyspaikalle. Ja siellä jo oli kymmeniä valitsijoita.

Vähän yli kuusi me laskimme vaalibulletiinit uurnaan, — lopetti Anni.

Liisa kertoi myöskin miten hän kävi äänestämässä.

Näin ystävykset, jotka saivat ensi kertaa äänestää, kertoivat toisillensa siitä. Toinen heistä matkusti heti seuraavana päivänä Leningradiin fyyskulttuuri-instruktorien kursseille.

Näin vapaasti ja onnellisesti saavat elää vain sovettimaan nuorukaiset. Heidän tulevaisuutensa on turvattu.

Rajavartiolainen tov. Ganson kertoo Petroskoin lapsille VTshK—OGPU—NKVD:n kaksikymmenvuotisjuhlasta.

NUORET ISÄNNÄT

Kirj. ANTTI TIMONEN.

Ken on joutunut odottamaan Karjalan Auton matkustajaautoja, tietää, mitä merkitsevät ne kiusalliset odotuksen tunnit, jolloin auton pitäisi aikataulukon mukaan saapua juuri nyt, mutta kuluu tunteja, eikä autoa vaan kuulu. Siinä odottaessasi koetat kuluttaa aikaasi kuuntelemalla odottajain pakinoita.

Odotushuoneessa, aivan lähelläni, keskustelivat eräs nuorukainen ja samanikäinen tyttö. Ja kiusallisia odotuksen minuutteja laskiessa joutuu pakostakin kuuntelemaan, mitä ympärillä puhellaan.

Talvi oli. Pakkanen. Odotushuoneen oven avautuessa työntyi sisälle huurteinen pakkasilma. Tyttö oli puettu paksuun palttooseen ja pään ympäri oli kääritty iso liina, jonka kulmat kiersivät ristiin kainaloiden alitse ja päättyivät hartioilla isoon solmuun. Ison liinan pienestä aukosta näkyi vain pieni kiharatupsu, terävä, hiukan ylöspäin pistävä nenä ja kaksi suurta silmää. Nuorukaista ympäröi remmillä vyötetty vanha puna-armeijalaisen sinelli, päässä tuuhea karvalakki ja kummankin jaloissa lämpimät huopikkaat.

He olivat nähtävästi samankyläläisiä, mutta nuorukainen oli jonkun aikaa ollut poissa kotikylästään.

Tyttö kertoi kolhoosista. Joku Nikitan Pelagei oli viimeinkin käynyt synnytyslaitoksella, tuonut sieltä neljän kilon painoisen pojan ja saanut sen lisäksi vielä kaksi tuhatta ruplaa. Rautasängyn, kuulemma, oli ostanut ja ompelukoneen. Perunoita oli kolhoosille kasvanut enemmän kuin viime vuonna. Yksi niistä keväällisistä varsoista oli loukannut jalkansa ja nyt oli se rajonin eläinlääkintäpunktilla hoidettavana. Ja lehmien lypsäväisyys oli parantunut. Erikoisesti oli kertoja ihastunut siihen Jantshoihin, joka nyt oli hänen hoidettavanaan. Vaativaiseksi, kuulemma, oli tullut. Ei rupea nukkumaan, ellei ole kuivikkeita alla. Mutta maatalousteknikumiin sanoi tyttö ensi syksynä sittenkin lähtevänsä. Puheenjohtajakin kun oli vähä niinkuin kehoitellut.

Nyt sai nuorukainenkin suunvuoroa. Hän syytti paperossin ja lupasi kivenkovaan jatkaa opiskeluaan, vaikka vasta juuri oli päättänyt autonajurien kurssit. Se auton moottorikin on sellainen värkki, ettei sitä pelkillä kursseilla opi tuntemaan. Pitää lähteä autotieteknikumiin, kunhan tässä vähän saa praktiikkaa. Siellä kursseilla, muuten, oli ollut paljon oppilaita. Ja tyttöjäkin oli ollut. Eivätkä he huonommin oppineet kuin pojatkaan. Vaan hauska oli se Jouzzain Iivanan Nasto. Sellainen lihava. Itse oli pieni. Nenä aina rasvassa. Mutta kiitettävästi vaan hänkin päätti kurssit. No teknikumiin nuorukainen sittenkin lupasi lähteä, kunhan vain praktiikkaa saa. Teknikumista pääsee mekanikoksi. Ja sitten voi mennä konerakennusinstituuttiin. Sitten...

Mutta tyttö lupasi maatalousteknikumin päätettyään mennä takaisin kolhoosiin. Ajattele — agronoomina! Mitähän se Jantshoi sitten tuumaa? Siksi ehkä klubikin tulee valmiiksi. Ja tietysti tulee. Ja uudessa klubissa sitä vasta tanssitaankin...

Nuorukainen keskeytti tytön puhelun, sillä hän muisti autonsa, jota ryhtyy ajamaan heti kun vaan käy kotonaan. Auto on aivan uusi. Vasta tehtaasta laskettu. "GAZ"-merkillä varustettu. Siis omaa tuotetta. Kiiltää... Hyvällä hoidolla — ja hyvin hän lupasi sitä hoitaa — se kestää pitkän aikaa. Helppo sitä on ohjata. Joustava. Näet hautapaikan, ei muuta kuin hiljalleen pyörähtät sivu. Kun tie on suora ja sileä, ei muuta kuin kaasutat vain. Ja istu ja pidä lujasti ohjaustangosta. Kas näin...

— Otathan joskus kabinkaan ajelemaan? — pyysi tyttö ja paksun liinan sisältä leikki veitikka.

Mutta poika ei vastannut, vaan punastui ja katsahduksesta voi päätellä, että suunnitelmissa sitä on muutakin kuin kabinkassa ajeluttaminen. Ja kai tyttöläkin jotakin mielessä oli, koska paksun liinan aukko kääntyi alas.

Saapui sen linjan matkustaja-auto, jolle keskustelijat olivat matkalla. He menivät, enkä heitä enää tavannut.

En tunne henkilöitä, joista nyt kirjoitin. Paljon mahdollista, että kirjoitin juuri teistä, lukijani. Jos niin on asia, niin suokaa anteeksi. Olitte yleisellä paikalla hiukan avomielisiä. Ja vaikka ette olisikaan jompi kumpi noista kuvattavista, niin eiköhän tässä sittenkin ole hiukan teitä? Jokainenhan suunnittelee ja haaveilee jotakin. Ja meidän Sovettimaassamme te voitte haaveilla vapaasti, sillä teidän haaveenne toteutuvat. Tehän olette isäntiä. Haluatte autonajuriksi, karjakoksi, lääkäriksi, lentäjäksi, insinööriksi, traktoristiksi — miksi tahansa — olkaa hyvä! Kaikkialla on teillä tie avoinna!

Pioneerityöstä

On kulunut jo kolme kuukautta siitä kun Spasskaja-guban koululla alkoi koulu- ja pioneerityö. Koululla on kahdeksan osastoa, joista parhaiden työskentelevät V, VI ja VIII osasto. Ne valmistautuivat hyvin Korkeimman Sovetin vaaleihin, esittäen ohjelmaa illanviettoissa. Mutta on sellaisiakin, jotka jäävät yhteiskunnallisesta toiminnasta syrjään, esim. VII luokan eräät oppilaat.

Puutteellisuutena on se, ettei nuorisoliiton raikom ole turvannut pioneeriohjaajalle työchtoja, joka on ehdottomasti tärkeä asia. Pioneeriohjaajille on uskottu vastuunalainen tehtävä kasvattaa lapsia kommunistisessa hengessä, kasvattaa uusia kaadereita tuotantoon, nuoria ja reippaita nuorisoliittojäseniä.

Toivon, että pioneeriohjaajat ottavat hyvän yhteyden osastomme pioneerien kanssa ja aloittavat työn uudella tapaa. Jokaisen nuorisoliittojärjestön on vaadittava vastuunalaisuutta jäseniltään, kuulla kuinka kukin täyttää tehtävänsä. Kaikkien yhteiskunnallisten järjestöjen on autettava lasten kasvatuksessa. Ainoastaan yhteisvoimin voidaan poistaa puutteellisuudet ja parantaa pioneerityötä.

Pioneeriohjaaja: **T. Peksujeva.**

Mark Twainin henki "arialaisen" sanomalehden toimittajana

KIRJOITTANUT A. ABRAMOV

(Kerrotaan Mark Twainin hengen, joka oli manattu esiin spiritualistien istunnossa Berliinissä, kirjoittaneen seuraavan kirjoituksen. Kirjoittajan sanotaan pyytäneen paperia ja lyijykynän ja laatineen tämän kertomuksen.)

Työskenneltyäni toimittajana eräässä amerikalaisessa sanomalehdessä (missä minä koetin osoittaa, että rehunauriit kasvavat puissa ja että guano on eräs lintulaji), minä odottamatta sain kutsun tulla vieraillemaan Berliiniin. Kävi selville, että Saksan propagandaministeri oli tavattoman kiinnostunut minun kokeilutyöhöni. Minulle tarjottiin toimittajan paikkaa eräässä suuressa päivälehdessä, josta edellinen toimittaja oli erotettu röttelön takia, mikä hänellä oli ollut mummonsa kanssa. Rakkaan vanhan ladyn veri oli haitaksi asti "ei-arialaista" sekoitusta.

"Mitenkäs teidän mummonne laita on?" kysyttiin minulta.

"Siinä ei ole mitään huolen syytä" minä vastasin painokkaalla äänellä. "Minä olen ottanut selkoa esi-isieni sukujuurista aina itse Wotanista asti. Äitini, vu Nicbelung, kertoi minulle tämän salaisuutena kuolinvuoteellaan."

Hämmästyneen virkamiehen mielihyväksi vedin minä esiin genealogisen puuni, mikä kasvoi "Niebelungien piiristä."

"Sepä hämmästyttävää!" hän huudahti. "Mutta teidän on käytävä tarkastus paikallisessa virastossa rodun ja perinnöllisyyden selville saamiseksi. Antakaa anteeksi, mutta meidän täytyy myttaa teidän nenänne."

"Mitatkaa kaikin mokomin", minä sanoin ylevämielisesti.

Nenäni, silmäni, suuni ja päälalloni mittaaminen suoritettiin tavattoman tarkoilla instrumenteilla. Kaikki minun rodulliset osoittimeni olivat virheettömiä.

"Voitte ryhtyä työhön", sanottiin minulle ministeriössä.

Puolen tunnin kuluttua olin minä toimittajan pöydän ääressä syventyneenä lukemaan lehden aineistoa. Minun alaiseni hiipivät varpaillaan ympärilläni.

Minä otin erään toimituskirjoituksen korjausvedokset ja viskasin ne vasten, naamaa sille työntekijälle, joka oli kirjoituksen laatinut.

"Mikä töherrys tämä on?"

"Se on t-toimitusartikkeli," hän mumisi.

"Niin sinä luulet," vastasin minä pilkallisesti. "Mutta minä ajattelen, että se on saneltu ja kirjoitettu jossakin vähämielisten koulussa. 'Rotuvalinta on maailman historian avain', luin minä edessäni olevasta kyhäelmästä. "Mitä sinä tarkoitat 'avaimella' rakas herraseni? Käyttääkö nyt kukaan tieteisään kunniottava natsi avainta? Tiirikka on todellinen 'arialainen' instrumentti.

"Ja sitten vielä 'europalaisten kansojen valtava enemmistö edustaa alempaa rotua. Me 'arialaiset' olemme maan suola.' 'Tuo on mietoa ja latteaa, sitä puuttuu väriä, herraseni. Sinun pitäisi kirjoittaa, että ranskalaiset ovat sekasikiöitä, englantilaiset ovat rodustaan rappeutuneita ja puolalaiset ovat sikoja. Sanomalehtikielen pitää olla selvää ja eloisaa. Ja sitten, mitä te tarkoitatte 'maan suolalla'? Suola 'herraseni' on vahingollinen ulkolainen tuote. Me käytämme surrogaattia."

"Mutta..."

"Ei mitään 'muttia'. Me olemme jo kauan sitte asettaneet tykit voin tilalle. Keksi joku yhtä hyvä vastike suolalle: konekiväärit tai granaatit!"

"Ehkäpä sinappikaasu," ehdotti toimitusartikkelin kirjoittaja arasti. "Tai ehkäpä fosgeeni".

"Niin, se sopisi," minä myönsin. "Sinä alat jo edistyä. Jatka vaan samassa hengessä. Jonakin päivänä kykenet kirjoittamaan yhtä hyvin kuin Alfred Rösenberg. Nyt voit mennä."

Seuraava tulija oli kirjoittanut artikkelin, jonka otsikkona oli "Arialainen keittotaito, saksalaisten vatsojen ystävä."

"No," hän kysyi kainosti, "oletteko lukenut sen?"

"Olen," vastasin minä. "Ei kelpaa."

"Miksi ei?" hän kysyi kalveten.

"Seiso kunnolleen jaloillasi, nuori mies. Äläpäs heittäydy siinä pyörtymiskohtauksiin. Mitä sinä söit tänään?"

"Arialaisen keittotaidon" tekija oli silmänsä alas häpeästä. "Pihviä lehmän sisälmyksistä, paistettuna paahtopaistin paraffiiniöljyssä," hän kuiskasi.

"Ja sen jälkeen sinä tahdot olla saksalaisten vatsojen ystävä! Sinun ei pitäisi viehättyä sellaisiin yleellisyyksiin, nuori mies. Mitä sinä sanoisit artikkelissasi? Hernemakkaraa?"

"Mutta eikö hernemakkara ole ministerin itsensä keksimä?"

"Minä tiedän vallan hyvin, että vain sellaisella harvinaisella älyllä varustettu henkilö kuin Göbbels voi keksiä tämän suuren kansallisen ruokalajin. Hernemakkara, nuori mies, merkitään historian aikakirjoihin. Hernemakkara ei ole sopiva artikkelien aihe, — runoelmia siitä tulee kirjoittaa. Mutta muistahan, nuori mies, sitä ei pitäisi suositella jokapäiväiseksi ruokalajiksi. Sinun ei pitäisi sallia suuren idean häpäisemistä. Hernemakkaraa tulisi syödä vain suurina juhlapäivinä, Führerin syntymäpäivänä, sanokaamme, tai kirjojen polttamisen vuosipäivänä. Onko selvä?"

"Selvä on," sanoi artikkelin kirjoittaja hölmistyneenä.

"Sillä jokapäiväiseksi ruokalajiksi sinun pitäisi suositella jotakin yksinkertaisempaa ja vähemmän ylellistä. Mitä ehdotat? Rehunauriin viipaleita? Se ei ole englantilainen? Taikka nuoret taimet? Se sopisi sunnuntaipäivälliseksi. Mutta arkipäiväksi, nuori mies, mitä ehdotat saksalaisille vatsoille soveltuvaksi?"

"Arialaisen keittotaidon" tekija oli kiusallisessa äänettömyydessä. Siinä tuokiossa sain minä inspiratsion säteen:

"Kirjoittakaa näin: 'Saksan kotiemännät, me ehdotamme teidän hyvöksyttävänne kaksi reseptiä tehdäksenne nopeasti halpoja ruokalajeja, tavattoman maukkaita ja ravitsevia. Ottakaa kilogramma tammenterhoja, pankaa ne kiehumaan veteen ja lisätkää siihen runsaasti pippuria. Sitten liuottakaa 100 grammaa zelatinia, lisäämällä siihen vähitellen kalkkiliuosta, tai vielä paremmin, porsliinisavea. Sekoittakaa kaikki perusainekset yhteen ja asettakaa hellalle. Tuloksena on munien ja sienien makul'"

"Loistavaa!"

"Näen, että ymmärrät. Sinun pitäisi oppia kirjoittamaan, nuori mies. Ehdotapas jotakin helposti valmistettavaa ja kuitenkin maukasta. Sanokaamme: hyvin puhdistettu saapas, sullottuna täyteen rautanauloja, mieluummin ruostesia. Kiehuta se risiinöljyssä. Lisää siihen sahanpuruja, parhainta lajia. Paista se kummaltakin puolelta hiljaisella tulella ja ruokalaji on valmis."

"Arialaisen keittotaidon" tekija kirjoitti minun saneluni mukaan ilosena, tyytyväisyyden ilme kasvoillaan.

"Seuraava," sanoin minä.

Tällöin astui sisään taiteilija kerallaan kartta, mikä oli huolellisesti piirretty ja värjostettu.

"Mikä se on?" minä äreästi kysyin.

"Saksan kartta, herra. Tämä kuuluu artikkeliin, mikä käsittelee suhteitamme naapurivaltioiden kanssa."

"Mutta miksi tämä osa on varjostettu mustaksi ja mussa on viiruja ja neliöitä?"

"Musta osa on Saksan aluetta, murtoviivat Itävaltaa ja suorat viivat Tshekkoslovakiaa."

"Hölynpölyä!" minä sanoin. "Itävalta ja Tshekkoslovakia ovat kuluneita käsitteitä. Me olimme jo kauan sitten pyyhkineet pois nämä sanat sanakirjastamme. Maalaa kaikki mustaksi!"

"Mutta entäpä rajat, herra?"

Minä nousin ylös ja katsoin uhkaavasti kuin Führerin patsas.

"Milloin saksalaiset ovat huolehtineet ulkolaisten rajoista, nuori mies?"

Taiteilija otti siveltimensä ja kuuliaisesti maalasi Itävallan ja Tshekkoslovakian mustaksi.

Sen jälkeen kun minä tähän samaan tapaan olin korjaillut erään poeeman ja teatterikatsauksen, missä Shakespeare oli kuvattu keskinkertaiseksi klowniksi, minun päivätyöni olikin päättynyt. Sanomalehti meni painokoneeseen.

Se miellytti jokaista, niinkuin olin odottanutkin. Totta kyllä, että sanomalehden myyntimäärä aleni entisestään, mutta propagandaministeri oli ihastuksissaan.

Minä olin heti älynnyt "arialaisen" Saksan oikean hengen.

Moscow Daily News'ista suoment. **E. P.**

Vuoroviljelys Karjalassa

Oikean vuoroviljelyksen järjestämisen kysymys on ollut esillä jo useamman vuoden, mutta yhä vieläkin se on järjestämättä. Maatalouselimissä häärineet kansanviholliset tekivät paljon tuhotyötä tällä alalla. Niinpä esimerkiksi Narkomzemin esittämän ja Sovnarkomin vahvistaman plaanin mukaan v. 1937 keväällä kylvöpinta-alasta käsitti: jyväviljoille 56 %, teknillisille kasveille 0,9 %, perunalle 16,1 %, vihanneksille 4,6 % ja rehukasveille 15,9 %. Kun siihen lisätään syyskylvöjen ja kesantojen osuus, niin tulee jyväviljoille lähes 70 % koko kylvöpinta-alasta, monivuotista heinää vain niityille ja laidunmaille noin 2.000 hehtaaria.

Herää kysymys, mitenkä, eli minkälaisen vuoroviljelysplaanin tällaisen kylvöplaanin mukaan voi toteuttaa, että voitaisiin luoda rehuperusta karjataloudelle. Mielestäni mainittu kylvöplaani ei vastaa tarkoitustaan siitä huolimatta, vaikka siinä yksivuotiselle heinälle onkin annettu tilaa 6.365 hehtaaria, joka tekee 11,7 % koko kylvöpinta-alasta, sillä yksivuotinen heinänviljelys Karjalassa, varsinkin suomaissa, jonne heinän- ja rehunviljelys etupäässä tulee suunnata, on kokonaan sopimatonta ja lisäksi kannattamatonta.

Kun vielä ottaa huomioon sen, että ne 5 KTA, jotka oli suunniteltu perustaa v. 1937 aikana ovat kaikki tarkoitetut jyväviljelystä varten, niin huomaa, että plaani oli, jos ei kokonaan, niin ainakin osittain, tuholaisplaani ja sen toteuttaminen antoi kolhoositalouksille pienen sadon ja saattoi sovhoosit tappiota tuottaviksi. KTA käytettiin väärin. Silloin kuin niiden olisi pitänyt kuivata, raivata ja kyntää pääasiassa heinä- ja rehuviljelykselle sopivia maita, niin ne kyntivätkin yksinomaan mineraalipitoisia maita ja niistäkin kaikkein huonompia. Esimerkiksi Seesjärven rajonissa **Selkin, Särkijärven, Mäntyniemen** ja **Petrisenvaaran** kylissä ja Rukajärven rajonin **Korpilahden, Rukajärven** ja **Klimkkolan** kylissä, sekä Repolan rajonin **Kolvasjärven** kylässä ovat KTA kyntäneet aivan hiekkakankaita, sillä hiekkakankaita on helppo kyntää, helposti saa paljon hehtaareita kynnetyksi. KTA ovat täyttäneet plaaninsa, mutta kolhooseille tuottaa tällainen työ tappiota, sillä kangasmaille ei kannata kylvää. Kangas ei anna satoa. Rukajärven rajonissa, Klimkkolan kylässä esim. viime keväänä KTA:n kyntämään maahan, 4 hehtaarin alalle, kylvetty kaura ja peruna eivät antaneet minkäänlaista satoa, sillä kynnetty ja kylvetty maa oli juoksuhiekkaa.

Omituiselta tuntuu myöskin se asia, että Rukajärven, Repolan ja Tunkuan rajonien keskuskylien kolhooseista on muodostettu jyväviljojen viljelyskolhoosit. Tämä kannattavan ja tuloksiatuottavan taloussuunnan mukaan on kokonaan sopimatonta, sillä rajonien keskukset ym. asutuskeskukset ovat suurempia maidon- ja vihanneksien kulutuspaikkoja. Yllämainitun sopimattoman suunnittelun ja sijoituksien lisäksi Zagotzerno viivytti jyväviljelyskolhooseille tulevia siemeniä niin, että ne joutuivat vasta syyskuussa kylvettäväksi, joten alhainen sato on melkein varma.

Karjalaan on työnnetty mustanmullan alueen viljelystapoja, jotka Karjalassa, siihen luettuna myöskin Aunuksen tasanko, eivät menesty. Niissä ei ole elollista multaa, huumusta, kuten sitä on mustanmullan alueella. Karjalan pellot tarvitsevat elollista lantaa. Kolhosnikat tämän tietävät, mutta useat maatalousspesialistit eivät näy siitä välittävän, koskapa tekevät, vahvistavat ja käytännössä toteuttavat sellaisia plaaneja, joista kolhooseille ja valtiolle tulee pelkkää tappiota.

Jos uusia maita viljelykselle raivatessa jätetään lannoituskysymys huomioon ottamatta, joka nykyään näyttää olevan tapana sekä plaaneissa, että käytännössä, niin antaa se tuhoatuottavia jälkiä.

Allekirjoittaneen mielestä tulisi asiat järjestää niin, että vastaisuudessa Karjalassa päähuomio tulisi kiinnitetyksi karjataloudelle rehuperustan luomiseen, ja tätä silmälläpitäen on järjestettävä vuoroviljelys.

Karjalassa on riittävästi hyviä soita, jotka ehdottomasti on kannattavampia laittaa pelloksi kuin hiekkakankaat. Soissa on suunnattomat luonnon muodostamat kasvien ravintoainevarastot. Huumusta on useiden metrien paksuudelta. Ne riittävät kulutettavaksi useimmiksi vuosiksi. Suot saadaan kasvamaan vähällä lantamäärällä.

Vuoroviljelyksiä suunnitellessa tulee soihin laitetut pellot ainakin etuviljelyksen ajaksi asettaa eri kiertoon, kuin mineraalipitoiset maat.

P. Manninen.

KOMMUNISMIN RAKENTAJIEN POLVI

Läpi lumisten korpimaisemain kiitää juna Karjalan pääkaupungista etelää kohti. Raskaana taakkana painaa lumi Tapiolan naavapartojen — kuusten ja petäjien hartioita. Ne huokailevat hiljaa koillistuulen kourissa, mutta taakkansa ne kuitenkin miehuullisesti kantavat.

Liitää ajatus, kun katse luisuu lumisia korpia pitkin. Mutta innostunut keskustelu kohdallani herättää minut unelmoinnista ja ajatukseni siirtää tämän hetken kiinnostaviin kysymyksiin.

— Kun kapitalistisissa maissa vaalitouhinan yhteenvetoja tehdään ja äänestäjien osallisuutta lasketaan, ollaan siellä hyvin tyytyväisiä, jos 45 prosenttiin päästään. Se muka on hyvä tulos. Meillä sensijaan 95 prosenttia tuntuu hiukan heikonlaiselta tulokselta, sillä onhan niitä äänestysalueita, joissa päästiin 99 ja monilla punkteilla 100 prosenttiin, — kuuluu kohdaltani vaunuosastosta, jonka ovi on hiukan raollaan.

Samassa osastossa ahnaasti piippua imeskelevän pitkän miehen vastapäätä istuu lyhyt, vielä verrattain nuori, tummatukkainen mies. Odotan, millaisilla sanoilla tuo tummatukkainen reageeraa piippua imeskelevän pitkän miehen puheeseen.

— Minä en enää ihmettele mitään, — virkahtaa tummatukkainen, lyhyt mies. — Joka päivä tuo niin paljon todistuksia siitä, että saavutuksillamme ei ole rajoja, ei rantoja ja minä olen jo lakannut ihmettelemästä.

Tummatukkainen otti pieneltä pöydältä vaunun ikkunan luona "Kazbek"-askin, pisti paperossin suupieleensä, sytytti ja muutaman savun vetäistyään kysyi naapuriltaan:

— Oletteko käynyt meidän pioneeripalatsillamme?

— Kuinkas muuten! Sen kaikesta kauneudesta ihanin kuitenkin on visakoivuinen lukusali. Sen huoneen kalustaminen ja sisusvuoraus maksaa luullakseni 4—5 kymmentä tuhatta ruplaa, päättelee piippua polttava.

— Meille se ei maksa mitään, sillä saimme sen lahjaksi. Se on hinnoitettu 42.000, mutta meille vakuutti eräs arkkitehti, että sellaisesta työstä saa 200.000 ruplaa milloin vain.

— Minua kiinnostaa lukusalin kalustuksen ja seinävuorauksen tekijät, — yrittää piippua polttava johdattaa paperossia polttavan ajatuksia äskeisille laduille, joilta ne voimalla pyrkivät uusille uomille.

— Mielenkiintoisia nekin ovat. Hallipartainen ukko, joka sen mestarillisen työn pääasiassa suoritti, on lukutaidoton, mutta kun hänelle tilausta tehdessä tarjottiin piirustuksia, hän kysyi: "Haluatteko te huoneen, joka vastaa renessanssi-, vaiko rococotyyliä? Tai ehkä Ludvik XVI ajan tyyliä? Piirustuksistanne minä vähät piittaan; sanokaa minulle, mitä tyyliä te huoneen tahdotte.

— Missä se ukko näistä tyyleistä on selvän saanut? — ihmettelee piippuapolttava pitkä naapuri.

— Hoveissa ennen vanhaan oli huoneita kalustanut.

— Suurlahden ukkeli?

— Aivan niin.

— Meneeköhän taito ukon mukana hautaan?

— Ei. Täällä on nyt kokonainen artteli ukon perillisiä taitoa ukolta oppimassa.

Pieni vaitiolo. Naapurit imeskelevät savuja ja mietiskelevät. Sitten puhkeaa lyhyt taas puhumaan.

— Me haluamme 1938 vuonna viedä palatsillamme opiskelevat lapset Moskovaan, tutustuttaaksemme Moskovan työtätekeviä meidän saavutuksiimme. Kuoro, jossa on lähes tuhat lasta, laulaa Karjalassa syntyneitä lauluja. Meillä on erinomaisia taidemaalareja lasten joukossa. Eräitä historiallisaiheisia tauluja ovat parhaat maalaaja-lapsemme tehneet niin hyvin, että niistä ovat huomattavat taiteilijat sanoneet: "Otlitshno!.. Kelpaa taidekokoelmaan."

— Sehän kuulostaa suurenmoiselta, — ihastelee pitkä naapuri.

— Meillä on eräs kolmetoista vuotias poika Aunuksen rajonista. Hän on itse tehnyt viulun, joka tosin eroaa nykyisistä viuluista osapuilleen samassa määrässä kuin ihmisen ja apinan välimuoto eroaa nykyaikaisesta ihmisestä. Mutta hän on sen tehnyt omin päin, viulua näkemättä. Roka on myös hänen tekemänsä. Ja hän soittaa sillä hyvin, vaikka nuotteja vasta opiskelee. Hänellä on vallan suurenmoinen korvakuulo. Minä en luule erehtyväni väittäessäni, että hänestä tulee virtuosi, jollaisia syntyy vain ikiharvoin.

Puhujan kasvot aivan kirkastuvat ihastuksesta. Naapurinkin kasvoille leviää kirkasta loistetta.

Minä uskon nuoren, tummatukkaisen miehen puhuvan täysiä tosia ja minun ajatukset lähtevät liitelemään yli Sovettien maan arojen ja vuoristojen, merien ja tasankojen, suuriin kaupunkeihin, kyliin, kishlakkeihin, jurttiin näissä kishlakeissa, sakleihin auleissa, tehtaisiin ja työpajoihin. Ja minä näen kaikkialla elämän luomis-intoa kuohuvan rikkauden, näen vakavan vanhemman polven, näen miehuullisen sankari-polven, näen nuoren polven, jonka tehtäväksi historia on asettanut kommunismin rakentamisen.

Tummatukkainen matkustaja jatkaa innostuneena:

Radiotekniikan alalla meidän pioneeriemme joukossa on myös ihmeellisiä taitureita. Itse tekevät he mitä mutkikkaimpia radiovastaanottajia ja nyt puuhailevat omintakeisen televisaattorin luomisessa.

Puhujan ihastuksella ei ole rajoja. Hän kertoo nuorista runoilijoista, kertoo tytöistä, jotka käsitöiden alalla saavat hyviä tuloksia aikaan, kertoo musiikkinäytelmästä, jota, satu näytännön teemana, aletaan pian kevääksi valmistaa.

Minua, joka olen matkalla Kaukasus-vuorten taakse, Stalinin synnyinmaan pääkaupunkiin Tbilisiin, jossa pian vietetään suuria juhlia 750 vuotta sitten syntyneen runoilijan, Homerokseen ja Danteen verrattavan **Shota Rustavelin** juhliin, minua tuo kuulemani keskustelu kohottaa ja innostaa.

Tällaisessa maassa, jossa melkein joka päivä suoritetaan maailman historiallisia tekoja, jossa kulttuuri kohoaa mittaamattomiin korkeuksiin ja kansan hyvinvointi edistyy jättiläisaskelin, maassa, jossa lasten tulevaisuuden hyväksi tehdään niin tavattoman paljon, maassa, jossa lähes satamiljoonainen äänestäjien joukko vasta äsken antoi historiallisen näytteen täydellisestä uskollisuudestaan kommunistista puoluetta kohtaan, — tällaisessa maassa on riemullista elää ja osallistua mahtavaan historialliseen prosessiin: kommunismiin siirtymisen valmisteluun...

Juna jatkaa tasaista kiitämistään lumisten metsien halki.

Jalmari Virtanen.

SATAMILJONAINEN LAAKERI SSSR:n KORKEIMMAN SOVETIN VAALIPÄIVÄN KUNNIAKSI

Joulukuun 12 p. v. 1937 kello 8,15 aamulla koottiin satamiljonainen laakeri L. M. Kaganovitshin nim. om. ensimmäisellä GPZ-tehtaalla SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivän kunniaksi. Tämän laakerin kokosi Praskovja Nikititshna Pitshugina — Liiton Sovetin deputaattikandidaatti Proletarskin vaaliokrugasta.

Kuvassa: tov. P. N. **Pitshugina** satamiljonaista laakeria kokoamassa. Hänen rinnallaan oikealla — stahanovilaisnainen tov. **Karpuhina** ja tehtaan tirehtööri, ordenisti tov. **Jusim**; vasemmalla — tehtaan pääinsinööri tov. **Edelshtein.**

(Sojuzfoto)

Joulukuun 12 päivä Jyvälahdessa

Suuren innostuksen ja riemun vallassa otettiin SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivä vastaan Jyvälahden (Kalevalan rajoni) vaalialueella. Vaalipäivän edellinen ilta käytettiin NKP (b):n Keskuskomitean vaaleja koskevan vetoomuksen kuulemiseen, jonka jälkeen saatiin katsoa kinofilmi "Pietari ensimmäinen" ja kuunnella radiotietoja Moskovasta. Kisa ja leikki jatkui aamutunneille saakka.

Suurin osa valitsijoista ei malttanut lainkaan nukkua, kaikilla paloi innostuksen tuli rinnassa, kukaan ei haluaisi olla viimeisenä vaaliuurnalla. Kellon lähetessä 6, liikehtii kylä. Odotushuoneen salissa kuuluu Kominternin nimelle omistetun radioaseman voimakas lähetys, valitsijat käyttävät hyväkseen bufettia ja toinen toisensa jälkeen rientävät vaalihuoneelle laskeaksensa tt. Soljakovin, Gorbatshevin ja Tjurkinin nimillä varustetut vaalibulletiinit vaaliuurnaan.

— En koskaan ole tuntenut niin syvää iloa ja kunnioitusta puoluetta ja synnyinmaatani kohtaan kuin tuona hetkenä, jolloin astun vaaliuurnalle ja lasken bulletiinin uurnaan, lausuvat valitsijoista yksi ja toinen suorituaan tämän kunniavelvollisuutensa.

Täsmällisesti alkoi vaalit, hälisemättä, vakavin mielin suhtautuu jokainen valitsija tähän tehtävään. Kolhoosin parhaimmat juoksijahevoset on valjastettu juhla-asussa olevien rekien eteen, kaikille vanhuksille ja invaliideille tarjotaan tilaisuus nopeasti saapua vaalipaikalle ja koteihinsa. Kaikki haluavat kuitenkin pysähtyä odotushuoneustolle, kuunnella radiota, patefonimusiikkia ja seurata nuorempien leikkiä ja kisailua. Innostus valtaa leikkiin vanhemmankin väestön. Tanssitaan katrillia, kaklakisaa, humahusta, gruugaa ym. tansseja ja leikkejä. Jyvälahden kolhosnikat sanovat, että kahteenkymmeneen vuoteen ei Jyvälahdessa ole vietetty sellaista juhlaa kun nyt SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivänä.

Kellon lähetessä 12 yöllä seurasi hetken hiljaisuus ja kun Kremlin kellot antoivat aikamerkin, yhtyivät salissa olevat laulamaan Internatsionalea, siten päättäen Stalinilaisen Konstitutsion ja Vaaliasetuksen perusteella suoritetun vaalikamppailun SSSR:n Korkeimpaan Sovettiin.

"K. B."

Mieltäliikuttava tilaisuus

Kellon lähetessä kahdeksaa, Kargosteatterin sali täyttyy täyttymistään hälisevästä ja iloisesta yleisöstä, etupäässä opiskelevasta karjalaisesta nuorisosta.

He ovat saapuneet tänne tähän asti niin harvinaiseen tilaisuuteen. Kansantaiteen talon näyttelijäkollektiivi antaa ensinäytöksensä karjalankielellä — ohjelmassa Tshehovin mainehikkaat satiiriset komediat "Jubilei" "Kosinta" ja "Karhu".

Tämä oli merkkipäivä siinä suhteessa, että laskettiin alku karjalankielisille teatterinäytännöille, ensikertaa teatterin näyttämöllä kuuluivat karjalaiset sanat näin suuren huomion ja merkityksen omaavina.

Alkaa esitys. Valot sammuvat, salissa on aivan hiljaista, jokainen odottaa jännittyneenä esiripun nousemista ja ensimmäisiä sanoja.

Ja kun esirippu nousee ja näyttäytyy pöydän ääressä köhöttävä Hiirin (Romppainen), joka tyytymättömän näköisenä istuu helmitaulun ääressä ja mutisee elämänsä tuskallisuuden vuoksi syntyneitä tunnepurkauksiaan, valtaa katsojan yhdeltä puolen mukava hilpeys. Saapuu virkansa vuotisjuhlapäivän innostuttama pankinvirkailija valtavan albomin kanssa. Ja tästä alkaa tämän yhdeltä puolen niin koomillisen ja toiselta puolelta satiirisen ja paljastavan pienen näytelmän juoni.

Esitys teki syvän vaikutuksen. Kymmeniä vuosia takaperin kirjoitetut sanat, jo menneisyydelle kuuluvat ominaisuudet, tavat ja tottumukset, jotka esityksen kulussa tulivat ilmi, auttoivat katsojaa ajatuksellisesti siirtymään siihen aikaan, jolle olivat ominaisia tällaiset yhteiskuntajärjestelmän synnyttämät sairaaloiset, ahtaat, tympäisevät ja ilettävät ilmiöt.

Erikoiset suosionosoitukset sai osakseen toiseksi esitetty "Karhu".

Epäilemättä tässä kohosi esittäjien taito korkeammalle kuin toisissa näytöksissä ja samalla kielellinen ilmauskin oli eheämpää. Ja kun näytelmän lopulla kuuluivat sanat: "...Luka, sano, jotta Topilla tänäpäivänä ni vovse ei annetais kagrua", täyttävät salin uudet aplodismentit.

Vanhan Venäjän itserakkaille tilanherroille ominaisen pikkumaisuuden näyttelijät suurella taidolla toivat ilmi Tshehovin kolmannessa komediassa "Kosinta". Tässä erikoisesti merkillepantavat on M. Ljubovinin ilmaisemat kyvyt.

On sanottava, että näyttelijäkollektiivi on tehnyt suurenmoisen työn. Näyttelijät Ljubovin, Romppainen, Siikki, Karpova, näyttivät tällä kertaa erikoisia kykyjä liikkeissä ja kielessäkään ei ollut pahempia kompastuksia. Mutta toiselta puolen on taasen huomautettava, että kielenkäytön parantamisessa on paljon varaa. Jos puutteellisuudet täIläkertaa johtuivatkin yhdeltä osalta käännöksien epätäydellisyydestä, niin sanojen lausunnassa itsessään oli useita virheellisyyksiä, ei oltu tehty riittävän paljon foneettisia harjoituksia. Yleinen johtopäätös on se, että näin ensikerraksi kansallisen teatterin antama ensi-ilta oli mainio. Sitä todistaa kiivaat suosionosoitukset yleisön taholta sekä se suuri mielenkiinto, jonka esitys herätti joukoissa. Karjalaisen yleisön joukossa oli hyvin suuri osa suomalaisia ja venäläisiä katsojia ja kaikki he olivat tyytyväisiä näkemäänsä.

Alku on tehty, eteenpäin yhä suuremmin saavutuksin! Raikukoon karjalan kulttuurinen kirjakieli teatterien näyttämöiltä, koulupenkeiltä, työpaikoilta, radion kautta eetterin halki, kukkikoon ja auttakoon sosialistista rakennustyötä yhdessä suuren veljeysperheemme toisten kansojen kielten kanssa!

Rugojev.

Pappien petkutusjuhla

Kristuksen syntymää, "joulujuhlaa", muinainen slaavilaisheimo alkoi viettää noin 1000 vuotta sitten. Se periytyi kristinuskon tullessa muinaisesta Bysantiasta.

Bysantiassa kristuksen syntymäjuhla otettiin käytäntöön VI vuosisadalla. Keisarin kannattajat pitivät tiukasti kiinni siitä, että kristus oli jumala jo syntyessään. Vastustajat taas selittivät, että hän syntyi tavallisena ihmisenä ja myöhemmällä kehittyi jumalaksi. Monien kiivaiden väittelyjen tuloksena oli, että keisarin sotajoukot v. 380 surmasivat vastustajat ja kristusjumaluus, aseiden voimalla, sai suurempaa vauhtia. Kristillinen kirkko solmi lujan liiton Rooman hallituksen kanssa.

Mikä antaa selityksen sille, että kristuksen syntymäpäivä on laskettu joulukuun 25 päiväksi?

Paljon ennen kristinuskon ilmestymistä muinaiset kansat myöskin juhlivat jumaliensa syntyä juuri tähän aikaan vuodesta. Jos verrataan evankeliumia muinaisten pakanakansojen taruihin niin näemme, että yksityiskohtia myöten ne ovat yhtäpitävät. Vuosisatoja ennen kristuksen syntymää indialaisesta buddasta oli kirjoitettu hämmästyttäviä kertomuksia, jotka käyvät yhteen evankeliumin kanssa. Niinpä kerrotaan, että budda syntyi maailmaan hävittääkseen pahuuden. Buddan äiti oli Maija nimeltään, joka muistuttaa Jesuksen äidin nimeä — Mariaa. Tarussa kerrotaan, kuinka tietäjät ennustivat, että buddasta tulee mahtava kuningas. Enkelit ja gerubiinit olivat läsnä Buddan syntyessä. Erakko Asita laskeutui Himalain vuorelta ja kumarsi buddalle jne. Samoista tapahtumista kerrotaan myöskin evankeliumissa. Kuten lukija helposti huomaa, evankeliumitarut oli muovailtu Indian, Egyptin, Persian, Kreikan ym. pakanuudenaikuisien jumalien taruista.

Etelämaiden ihmiset olivat riippuvaisia pääasiallisesti maataloudesta. Alkeellisia työvälineitä käyttäen heidän satonsa riippui täydellisesti sääsuhteista. Maamies rukoili auringonjumalaa, joka talven tultua kuoli ja kevääntullen taas syntyi uudelleen. Tämäntähden Rooman valtakunnan pakanajumalat syntyivät joulukuun 25 päivänä so. silloin kuin päivä alkaa pidetä.

Todellisuudessa ei kristusta ole ollut milloinkaan, vaan kaikki sitä koskevat tarut on yhdistellen muovailtu pakanajumalien syntyä, elämää ja kuolemaa koskevista taruista. Mutta kuitenkin uskovaisilla herää kysymys: miten on selitettävissä se, että useimmilla aikamme kansoilla ajanlaskumme lasketaan kristuksen syntymästä?

Venäjällä otettiin käytäntöön ajanlasku kristuksen syntymästä vasta 200 vuotta sitten, Länsi-Europassa — VIII vuosisadalla. Kristilliset kirkot pitkänaikaa riitelivät siitä, milloinka syntyi kristus. Toiset arvelivat, että kristus syntyi v. 5508, toiset taas todistelivat sen syntyneen v. 3983 jälkeen "maailman luomisen". Näinollen ero oli "jotakuinkin" suuri — 1525 vuotta. Vihdoin pappien täytyi sopia keskenään. He eivät laskeneet syntymävuotta biblian perusteella, vaan roomalaisen ajanlaskun mukaan. Muinaiset roomalaiset laskivat ajanlaskun Rooman kaupungin perustamisesta. Ensi ajan kristityt eivät tietäneet ollenkaan koko kristuksen syntymävuodesta, sillä ajatus siitä vakiintui vasta 500 vuoden perästä.

Vähintäin 200 vuotta ennen ajanlaskuamme muutamat pakanakansat kunnioittivat ylösnousevaa ja kuolevaa jumaluusolentoa, jonka nimi oli Jeesus. Samaanaikaan ilmestyi sana "kristus" — voideltu. Siis evankeliumi anastaa tämän tarinan omalle kristus-jumalalleen.

Jos kristus todellisuudessa olisi ollut, näyttänyt ihmeitä kaiken kansan edessä, perustanut kristinuskon, niin hänestä olisivat kertoneet ja kirjoittaneet sekä ystävät, että viholliset, jotka elivät siihen aikaan, samalla tavalla kuin muistakin poliittisista tahi yhteiskunnallisista suurmiehistä. Huomattavia roomalaisia, kreikkalaisia ja juutalaisia kirjailijoita oli sinä aikana jo paljon. He jättivät jälkeensä suuren määrän käsikirjoituksia, joissa tarkasti kuvattiin senaikuinen elämä ja merkkihenkilöt, mutta kristuksesta ei jättäneet pienintäkään merkintää.

Evankeliumissa kerrotaan, että kristus saarnasi Palestinassa, kokosi suuret kansanjoukot mukaansa ja teki lukemattomia ihmeitä. Hallitus lähetti erikoisia rankaisuretkikuntia, joiden tehtävänä oli ihmeitä tekevän miehen kiinni ottaminen. Jerusalemissa kansankerrokset olivat kuohuksissaan. Hänen kuolinpäivänään temppelissä esirippu repesi ja maa järisi. Ja vihdoin taivaaseen nousemisen ihme. Kaikki nämä mieltäjärkyttävät tapahtumat olisivat ilmenneet kirjailijain käsikirjoituksissa, mutta kuten jo mainittiin, eivät ne sanallakaan kirjoittaneet niistä. Yksin tämäkin vakava todiste puhuu, että kristusta ei ole ollut milloinkaan.

Tarkoituksella saada työtätekevät joukot puoleensa, erikoisesti nykyajan papit uskottelevat, että kristinusko alkujaan oli kommunistinen liike. Tietysti se on vain silmänlumetta. Kristinusko ei milloinkaan kieltänyt orjuutta. Se neuvoi orjia olemaan alamaisia herralleen. Se saarnasi maallisista kärsimyksistä ja taivaan onnesta. Kommunismin kautta ihmisen elämä maanpäällä tulee onnelliseksi, eikä se suinkaan saarnaa kärsimyksiä. Kristinusko neuvoo odottamaan jumalanihmeitä. Kommunismi taas kehoittaa taistelemaan vapautensa puolesta vain omilla voimillaan. Kristinusko, kuten muutkin uskonnot ja kirkko, aktiivisesti taistelee kommunismia vastaan ja on kaikenaikaa ollut työtätekevien verivihollinen.

Joulujuhla menoineen, kuten muutkin uskonnolliset tunteet, ajatukset, juhlamenot, rukoukset ja saarnat tähtäävät yhteen — joukkojen tietoisuuden nukutukseen. Kaikenlainen jumaluususkonto koettaa vieroittaa pois työtätekeviä sosialismin rakennustyöstä. Papit, rabbit, mullat ym. kaikinkeinoin käyttävät hyväkseen uskontoa kontrrevolutsionisiin tarkoituksiinsa sitä varten, että kenties vielä olisi mahdollista palauttaa tsaarin komento ja siten luoda heidän entinen mahtinsa ja valtansa.

Joulujuhlien, suitsutusten ja rukoushymniensä varjossa jokainen kirkko ja kaikki uskonnot lietsovat rajatonta vihaa työtätekevien valtiota vastaan, onnellista Suurta sosialistista isänmaata vastaan. Keväällä vuonna 1930 Rooman paavi antoi julistuksen kaikille kapitalistimaille ja siinä kehoitti nousemaan "ristiretkelle" Sovettivaltaa vastaan. Lokakuun revolutsiosta alkaen kaiken aikaa kirkko ja uskonto eri maissa on tavalla taikka toisella koettanut jarruttaa sosialistisen yhteiskunnan luomistyötä. Monissa Sovettiliiton rajoneissa nunnat ja munkit levittivät huhuja kolhoosielämän "kauhuist.". Muka naiset valjastetaan auran eteen ja niillä kynnetään kolhoosipeltoja. Lapset viedään lastenkoteihin ja leimataan "antikristuksen merkillä". Papit ja lahkolaissaarnaajat vakuuttivat, että naiset kolhoosissa ovat "yhteiset" ja miehet ja naiset kaikki nukkuvat "saman peitteen alla". Entisen Vjatkan läänin Koteljnitsin kylässä köyhä talonpoikaisnainen Selivanovskaja kieltäytyi menemästä kolhoosiin. "Isä Paavali selitti meille, että ken liittyy kolhoosiin, sen selkänahasta leikataan hihna".

Samanlaisia esimerkkejä voitaisiin luetella pitkältikin, mutta rajoitutaan nyt tähän.

Sentähden täytyy paljastaa pappien valheet. Selvittää, että paratiisia tai helvettiä ei ole olemassakaan. Usko jumalaan ja hänen maanpäälle tulleeseen poikaansa on muinainen perintö, joka nojaa taruihin ja valheellisiin keksintöihin.

Lyhykäisessä yhteenvedossa näemme, että kaikki uskonnot palvelevat kapitalisteja. Sen taikka tämän uskonnon paremmuudesta tai huonommuudesta ei kannata väitellä. Kaikkien maiden työläisille ja talonpojille jokainen uskonto on myrkyllistä oppia. Se estää työtätekeviä taistelemasta paremman elämän puolesta. Meidän mahtava, todellakin demokraattinen suurvaltamme todistaa havainnollisesti, että kaikista imperialistien raivoamisista ja pappien juonista huolimatta sosialismin voittokulku lujittui lopullisesti ja uusi, maailmaa käsittävä kommunistinen yhteiskunta jo häämöittää edessämme. Se lakaisee kaikki uskonnollisen houreen jätteet ja rakentaa itse omin käsin valoisan ja onnellisen tulevaisuuden.

"Talonpoikien uskonnonvastaisen oppikirjan" mukaan

T. Raunio,

Kiilleliuskatehtaalta

Kiilleliuskatehtaan työläisten yhteisasunto sijaitsee Leninin kadulla N:o 96. Huoneissa on ahdasta. Pieneen huoneeseen on sijoitettu 6 henkilöä. Siellä ei ole kaappeja eikä tuoleja. Ei ole edes kasvojen pesuastioita.

"Huoneessa on kolme huonoa tuolia ja nekin saimme riidan avulla" — näin puhuvat huoneen N:o 14 asukkaat. Huoneita lämmitetään huonosti. Ikkunalasit ovat rikki.

Talousosaston johtajana on Baranov. Hänen mukaan talossa on kaikki "hyvin". Hän antaa hyviä lupauksia, mutta ei koskaan täytä niitä.

P. V.

SOTATAPAHTUMAT KIINASSA
Kiinalaiset sotajoukot suojelevat japanilaisilta valtaamiaan asemia. (Sojuzfoto).

ESPANJAN RINTAMILTA

(TASS'in saamat tiedot Parisista ja Barcelonasta)

ITÄINEN (ARAGONIN) RINTAMA

Espanjan puolustusministeriön tiedonannon mukaan tasavaltalaisten joukkojen operatsiot Teruelin rintamalla hyökkäyksen viidennen päivän kuluessa kehittyvät täysin tyydyttävästi. Lumimyrskyn pysähtyminen auttoi operatsioita levittäytymisessä laajemmassa mitassa. Joulukuun 19 päivän ensimmäisellä tunnilla tasavaltalaiset valloittivat kaikki puolustuspunktit Buerdadeskanton ympärillä. Kapinalliset jättivät taistelukentälle muutamia tykkejä ja suuren määrän sota- ja elintarpeita. Samoin tasavaltalaisten käsiin joutuivat myöskin kaikki kapinallisten puolustusasemat Castralvossa ja Casteljaran ylängöillä.

Edeten Buerdoescanton tiellä tasavaltalaisten kolonna puolen päivän aikana lähestyi Teruelia ampumamatkan päähän. Kello 18 tämä kolonna alkoi energisen hyökkäyksen. Tasavaltalaisten voimat, jotka hyökkäsivät Teruelia vastaan läntiseltä suunnalta, lähestyivät jo ensimmäisiä rakennuksia esikaupungissa. Tasavaltalaisten joukko-osastot, jotka hyökkäsivät kaupungin itäsuunnalta, avasivat tulen esikaupungin kortteleihin. Joukot, jotka valtasivat Muela de Teruelin, myöskin ottivat osaa hyökkäykseen, edeten aivan kaupungin porteille. Taistelut jatkuivat vielä kello 21,30 minuuttia prosektorien valaistessa kaupunkia.

Päivän kuluessa kapinalliset tekivät jatkuvia vastahyökkäyksiä, jotka kuitenkin tasavaltalaiset voittoisasti löivät takaisin. Kapinallisten lentokoneet koettivat auttaa garnisonia, mutta niiden toiminta halvautui tasavaltalaisten lentokoneiden toimiessa. Tasavaltalaisten joukkojen rengas Teruelin ympärille puristui vielä tiukemmin. Tasavaltalaisten ottamien vankien määrä Teruelin rintamalla nousee 600 henkeen.

KESKINEN RINTAMA

Espanjan tietotoimiston tietojen mukaan, joulukuun 19 päivänä kapinallisten tykistö useamman kerran yritti Madridin pommitusta. Tykin ammukset pääasiallisesti putosivat kaupungin työläiskortteleihin ja tuottivat aineellista tappiota ja ihmisuhreja. Kaatuneiden ja haavoittuneiden lukumäärästä toistaiseksi ei ole tietoa.

* * *

Fasistiset lentokoneet joulukuun 19 päivänä kaksi kertaa koettivat pommittaa Valencian rauhallista väestöä. Viipymättä kaupunki oli hälyytetty ja tasavaltalaiset lentokoneet, nousten ilmaan, pakottivat perääntymään fasistien lentokoneet.

Kapinallisten lentokoneet illalla joulukuun 19 päivänä tekivät yrityksen pommittaa Barcelonaa. Kuitenkin kapinallisten lentokoneet kiivaasta tasavaltalaisten zeniittitykistöjen tulesta olivat pakotetut perääntymään.

Yleisliittolaisen karjanluetteloinnin kynnyksellä

Karjalan tasavalta valmistautuu yleisliittolaiseen karjanluettelointiin, joka tullaan suorittamaan tammikuun 1—8 päivien välisellä ajalla. Muutama aika sitten, Komin autonoomisen tasavallan Kansantalouden luettelointihallinto antoi Karjalan tasavallan Kansantalouden luettelointihallinnolle sosialistisen kilpailun haasteen mallikelpoisesta karjanluetteloinnin suorittamisesta.

Karjala yhtyy kilpailuun. Sosialistisen kilpailun sopimuksia ovat jo solmineet seuraavat rajonit: **Sorokan, Vieljärven, Soutjärven, Seesjärven, Tunkuan, Äänisenrannan, Kontupohjan, Kontiovaaran ja Äänisentakaisen** sekä Petroskoi. Karjanluetteloinnin 17 inspektoria, jotka ovat matkustaneet rajoneihin, ennen lähtöään solmisivat keskenään sosialistisen kilpailun sopimukset, joissa he sitoutuvat suorittamaan heille uskotun tehtävän mallikelpoisesti.

Karjalassa karjanluetteloinnin suorittamiseen tarvitaan 517 luettelijaa, 206 kontrolliprigadiiria. Tämän lisäksi karjanluettelointiin tulee osallistumaan Kansantalouden luettelointihallinnon koko aparaatti, 21 rajoni- ja 28 alueinspektoria. Kaikesta huolimatta, luettelijain valintakysymys on huonosti ratkaistu. Tarvittavasta 446 luettelijasta on valittu vasta 338, mutta rajonien toimeenpanevien komiteoiden presidiumit ovat vahvistaneet vain 92 luettelijaa.

Vain Äänisenrannan, Äänisentakainen ja Tunkuan rajoni ovat suorittaneet täydellisesti luettelijain valinnan.

Erikoisen huonosti on tämä työ sujunut Kantalahden rajonissa. Huonosti valaisevat myöskin rajonilehdet karjanluettelointiin valmistautumista rajoneissa.

Karjanluetteloinnin suorittamista varten Karjalassa, Kansantalouden luetteloinnin keskushallinto on myöntänyt varoja 64.000 ruplaa.

Kansantalouden luettelointihallinto on lähettänyt paikkojen päälle työtä ohjaamaan vastuunalaiset henkilöt.

F. V—ij.

Säästöt kasvoivat

Marraskuun 1 p:nä v. 1937 oli Aunuksen rajonin säästökassan toimintaselostus säästökassojen työstä rajonissa viimeisen 5 vuoden aikana. Säästöt ovat kasvaneet, joka selvästi luonnehtii laajojen työtätekeväin joukkojen varallisuuden nousua. Talletuksien yleissumma viime marraskuun 5 p:ään mennessä oli yli 330.000 ruplaa, mutta v. 1932 tammikuun 1 päivään mennessä talletukset olivat vain 91.000 ruplaa. Kun yhtä tallettajaa kohti v. 1932 tammikuussa talletus teki keskimäärin 31, niin nyt jokaista tallettajaa kohti lankeaa 184 ruplaa. Merkittävää on työtätekeväin tulojen kasvu valtiolainojen ja talletusten mukaan. Tämän vuoden marraskuun 5 p. mennessä ovat säästökassat maksaneet lainojen voittoja 54.658 ruplaa ja talletuksien korkoja — v. 1937 tammikuun 1 päivään mennessä 13.453 ruplaa.

M. Ts.

Siemenvarastoja järjestetään huonosti

Aunuksen rajonin kolhoosien tehtävä on v. 1938 kevätkylvöjä varten varastoida siemeniä 13.321 sentneriä. Joulukuun 1 päivään mennessä on varastoitu vain 2.303 sentneriä, eli 17,3 prosenttia tarvittavasta määrästä. Vielä hitaammin edistyy siementen puhdistus, sillä niitä on puhdistettu vasta 65,2 sentneriä.

Aunuksen, Mäkrän, Saarimäen, Vitelen, Rajakonnun ja Tuuloksen selsoveteissa ei ole vielä alettukaan siemenvarastojen järjestämistä, eikä siementen puhdistamista.

Aunuksen rajonin on päästävä jälellejääneisyydestä. Siementen varastoiminen ja puhdistaminen on suoritettava ajallaan.

"Onnellista uutta vuotta"

Sojuzkinohronikan moskovalainen studio laskee äänikinokatsauksen "Onnellista uutta vuotta". Filmissä esitetään sovettimaan kuuluisimpien ihmisten kohtauksia uutena vuotena, uuden vuoden karnevaaleja, kuusia ym.

Samalla filmissä näytellään kuluvan vuoden merkkitapahtumia sekä historiallisia Korkeimman Sovetin vaaleja — joulukuun 12 päivänä v. 1937.

Juhliva kaupunki

Joulukuinen lyhyt päivä lähenee loppuaan. Kello osoittaa viittä...

Syttyvät kaupungin valot. Pakkassumun verhoama kirkkaasti valaistu kaupunki on satumaisen kaunis. Purppuraisin lipuin, tunnuksin ja valoin koristetut kaupungin kadut luovat harvinaisen ihanan näyn.

Täsmälleen kello viisi kaupungin kadut elpyvät. Kaupungin kaikilta suunnilta alkavat virrata kansanjoukot Kirovin toria kohti. Marxin prospektille laitetulle juhlatribunalle astuvat Karjalan hallituksen, kaupungin puolue-, sovetti- ja yhteiskunnallisten järjestöjen edustajat. Juhlivien kolonnat marssien kiertävät ympäri torin ja kulkevat Marxin prospektia ylös juhlatribunaa kohti. Kadun, aivan silmän kantamiin, täyttää hulmuavain purppuraisten lippujen meri, jonka keskeltä mahtavina kohoavat johtajiemme tt. Stalinin, Molotovin, Kalininin, Voroshilovin, Korkeimman Sovetin deputaattiemme tt. Ivanovin, Papaninin, Tjurkinin ym. kuvat. Tänä päivänä, joulukuun 19 p., kaupungin työtätekevät, vanhat ja nuoret, juhlivat Korkeimman Sovetin vaalien mainioiden yhteenvetojen päivää.

Ilma järisee voimakkaiden orkesterien sävelistä. Lakkaamatta raikuvat ilmoille iloiset laulujen sävelet. Jalkojen alla tallaantuu narskuen vasta satanut pehmeä lumi. Kolonna toisensa perässä, tehtaat, yhteiskunnalliset järjestöt, puna-armeijalaisten osastot kulkevat hallituksen tribunan ohi. Heidän joukossaan näkyy olevan tuotannon ja tieteen parhaita ihmisiä. Kolonnat kulkevat loppumattomasti. Loppumattomasti raikuvat ilmoille tervehdykset ja hurraa-huudot, jotka ovat osoitetut Korkeimman Sovetin kansan valituille deputaateille, kommunistiselle puolueelle ja johtajallemme toveri Stalinille. Tribunalta hallituksen jäsenet tt. Ivanov, Soljakov ym. lämpimästi tervehtivät kolonneja. Raikuvat tervehdykset: — Eläköön SSSR:n Korkein Sovetti!

— Eläköön kommunistien ja puolueettomien blokin deputaatit!

— Eläköön maamme suuri johtaja, Korkeimman Sovetin ensimmäinen deputaatti toveri Stalin!

— Eläköön Punainen Armeija ja sen rautainen narkomi toveri Voroshilov! "Hurraa", "Hurraa" ja "Eläköön" — toistivat tervehdyksiä radiokovapuhujat kaikkialla kaupungilla. Kaupunki muuttui kauttaaltaan juhlivaksi.

Poskipäitä puree pakkanen ja pohjoinen viima, mutta jokaisen rinnassa uhkuu lämpö ja ilo. Sitä ei pysty sammuttamaan pakkanen eikä viima. Vanhojen ja nuorten valkean huurun peittämissä kasvoissa kuvastuu syvä ilo ja riemu, syvä rakkaus ja luottamus isänmaata, Leninin-Stalinin puoluetta ja suurta johtajaamme — maailman demokraattisimman Konstitutsion luojaa toveri Stalinia kohtaan.

T—si.

Kannattavat Moskovan stahanovilaisten initsiatiivia

Harkov, 19 (TASS). Moskovan ja Moskovan alueen tehtaiden stahanovilaisten vetoomus sai tulisen vastakaiun kaikissa Harkovin työlaitoksissa ja transportissa. "Serp i Molotin", Molotovin nim. om. työkonetehtaassa ja Shevtshenkon nim. om. tehtaassa tänään päivällistunnin aikana pidettiin monilukuiset kokoukset, joissa käsiteltiin vetoomusta. Kokouksissa tehtiin yksimielinen päätös — kannattaa punaisen pääkaupungin stahanovilaisten mainiota initsiatiivia.

Viidennen jalkinetehtaan kollektiivi eilen saavutti uuden työntuottavaisuuden voiton.. Päivän kuluessa tehdas laski 20.142 paria jalkineita plaanin edellyttämän 17.720 parin sijasta.

Eilen "Oktjabrin" deposta ensimmäinen tov. Martynjukan kompleksibrigaadi laski ulos puhdistusremontista kaksi voimakasta veturia "IS" yhdellä vuorollaan ja siten täytti norminsa 264 prosentilla.

Leningradin stahanovilaiset liittyvät kutsuun

Leningrad, 20 (TASS). Moskovan ja Moskovan alueen kaupunkien stahanovilaisten vetoomus synnytti mitä voimakkainta mielenkiintoa Leningradin tehtaiden työläisten ja insinöörien keskuudessa.

Kaikissa Karl Marxin nim. om. konerakennustehtaan työosastoissa työläiset käsittelivät moskovalaisten ehdotusta ja yksimielisesti päättivät yhtyä stahanovilaisten rekordien stalinilaiseen kuukauteen.

Tulisesti tervehtien punaisen pääkaupungin etumaisten kutsua "Sevkabelin" tehtaan stahanovilaiset ottivat itselleen sitoumuksen, että suorittavat tammikuun 1 päivään v. 1938 vuosiprogrammin ja saavuttavat uusia huomattuja rekordeja.

Myöskin Kirovin, Max Höltzin ym. tehtaiden työosastoissa käsiteltiin moskovalaisten stahanovilaisten vetoomusta. Näiden työlaitosten työläiset päättivät yhtyä stahanovilaisten rekordien stalinilaiseen kuukauteen.

XII vuosisadan suuren gruzialaisen runoilijan, kuolemattoman poeman "Sankari tiikerin nahassa" nerokkaan luojan Shota Rustavelin syntymän 750-vuotispäivälle.
Kuvassa: "Tarielin taistelu tiikeriä vastaan" — illustratsion Shota Rustavelin poemaan "Sankari tiikerin nahassa" on valmistanut taiteilijaordenisti Lado Gudiashvili. (Sojuzfoton jäljennös).

Paatjärven traktoribaasalta

Paatjärven traktoribaasan 92 kvarttaalilla pidettiin työläisten ja toimitsijain kokous marraskuun 26 p. Luettiin toveri Molotovin sähkösanoma metsätyöläisille. Keskustelun tuloksena päätettiin järjestää sosialistinen kilpailu itsesitoumusten pohjalla. Samalla haastettiin sosialistiseen kilpailuun 91 kvarttaalin työläiset ja toimitsijat.

Baasan johdolle kokous lausui toivomuksen poistaa epäkohdat, jotka vaikeuttavat baasalle asetetun tuotantosuunnitelman täyttämistä.

Yksi tällainen epäkohta on työläisten varustelu. Kaupassa ei ole ollut vaatetuotteita eikä jalkineita. Nyt on se aika vuodesta, jolloin välttämättömästi tarvitaan vaatteita ja kenkiä, mutta Orssin ja baasan johtoa tämä asia ei näytä liikuttavan. Samoin ruokatarpeilla varustaminen on korjattava. Ei kelpaa se, että työläiset eivät saa kaupasta välttämättömiä jokapäiväisiä elintarpeita, vaan joutuvat niitä hakemaan Petroskoista. Baasan johto ei ole huolehtinut ruokaloiden järjestämisestä kvarttaaleille. Kun kvarttaaleilla ei ole ruokaloita, työläisiltä on mennyt kaksikin päivää viikossa ruokatarpeita hakiessa keskuksesta. Tämän työläisiä rasittavan ja kallista työaikaa hukkaan kuluttavan epäkohdan poistamiseksi ovat olemassa kaikki mahdollisuudet. Tulee vain järjestää ruokalat kvarttaaleille.

Toinen epäkohta on asuntokysymys, joka haittaa uuden työvoiman sijoittamista työpaikoille ja on johtanut siihen, että nykyiset asunnot ovat ahdetut liian täyteen. Baasan johto on pitänyt yllä sellaista menettelyä asuntokysymyksen ratkaisemiseksi, että se on pannut alulle useita uusia rakennuksia, valmistamatta loppuun juuri valmistumaisillaan olevia asuinrakennuksia. Näin menetellen asuntokysymys ei parane. Tämän epäkohdan baasan johto tietää hyvin, mutta se ei ole ryhtynyt asuntokysymyksen bolshevistiseen ratkaisuun.

V. O.

Vastaavan toim. sijainen
A. VIHOLAINEN

Sovettiliiton lehdistön palstoilta

Sorokan klubi saa äänikinolaitteet

Sorokan aseman klubi tässä kuussa saa äänikinolaitteet. Lähiaikoina rakennetaan kinokoju ja asetetaan kinoaparatuuri. Tammikuussa Sorokan aseman työtätekevät saavat katsoa omassa klubissaan äänikinoa.

("Belomorskaja Tribuna").

104 vuoden vanha valitsija

Motorino. 104 vuotias valitsija tov. Motorin, laskiessaan kuoreen suljetun bulletiinin uurnaan, sanoi: "Minulla on 105:s vuosi, mutta tämmöisiä vaaleja en ole nähnyt milloinkaan. Meille, köyhille, entisellä Venäjällä, ei annettu äänioikeutta. Entisen ajan vaaleihin minä en ottanut osaa.

Nyt minä lasken bulletiinikuoren uurnaan parhaimpien bolshevikipuolueen poikien nimillä varustettuna. En toivonut, että elän tähän onnelliseen elämään, jolloin minua viedään vaalipaikalta autolla kotiin.

Kiitos toveri Stalinille onnellisesta ja iloisesta elämästä".

("Petrovskij udarnik").

Kovat pakkaset

Semipalatinsk, jouluk. 16. Itä-Kazahstanin alueen kaikissa rajoneissa leutoilmojen ja lumipyryjen jälkeen seurasivat kovat pakkaset. Yöllä joulukuun 15 päivänä Irtyshskin rajonissa pakkanen nousi 34 asteeseen. Pavlodarissa — 33, Semipalatinskissa — 31, Ridderissa — 33 astetta. Kaikkein alhaisin lämpömäärä merkittiin Zhangistobissa — 35 astetta.

("Trud").

Vanhoja rahoja löydetty

Marraskuun 28 päivänä t.v. kansalaiset G. J. Rjumin ja P. V. Jefimovitsh Kinelahden selsovetin Lampinavolokin kylässä, entisessä Bogdanovin talossa löysivät tsaarinaikuisia hopearahoja 161 ruplan 91 kopeekan arvosta. Rahat olivat piiloitettu lattian alle lähellä uunia.

Löytö on luovutettu Vieljärven NKVD:n rajoniosastolle.

("Stalinets").

Kolhosnikan keksintö

Vitimo-Olekminskin kansallisen okrugan "Lutsh taigi" arttelin jäsen, 65-vuotias T. U. Kovalev rakensi puimakoneen, joka työskentelee vesivoimalla.

Ensimmäisten kahden tunnin työn aikana puimakone pui ja puhdisti 80 puutaa ohraa. Puimakone työskenteli 24 hevosen edestä ja säästi kolhoosille 8 tuhatta ruplaa.

("Sotsialistitsheskoje zemledelije").

Jäänmurtaja "Jermak" palannut Leningradiin

Leningrad, jouluk. 17. Tänään Leningradiin palasi jäänmurtaja "Jermak", joka yli viiden kuukauden ajan oli arktisella matkalla. Jäänmurtaja avusti useita aluksia, jotka kulkivat Suurta Pohjoismeritietä.

Ensi kerran historiassa jäänmurtaja sai suorittaa arktisen matkan napayön mitä vaikeimmissa olosuhteissa Frantz-Josefin maan läheisyyteen ja saavutti 79° 17' pohjoista leveyttä.

PETROSKOIN FINANSSI OSASTON ILMOITUS

Kaikkia kansalaisia, jotka harjoittavat käsityöammattia yksityisjärjestyksessä, samoin myöskin arttelien jäsenet, jotka harjoittavat ammattiaan arttelin ulkopuolella, kuten: viilarit, puusepät, lasinlaittajat, suutarit, räätälit, parturit, maalarit rapparit, sepät, valokuvaajat, kellosepät, kukantekijät, kengänpuhdistajat ym., ja henkilöt, jotka harjoittavat työansiota omilla hevosillaan ja "Krasnyi transport" arttelin jäsenet, joiden hevosia ei ole yhteistetty, Petroskoin kaupungin finanssiosasto velvoittaa kuluvan joulukuun 31 päivään asti hankkimaan rekisteritodistukset vuodelle 1938. Henkilöitä, jotka eivät hanki mainittuja todistuksia määrätyn ajan kuluessa, sakotetaan aina 500 ruplan suuruisella sakkomäärällä.

Kaupungin finanssiosasto.

Mitä jokaisen työtätekevän tulee tietää henkivakuutuksesta

Paitsi kollektiivista henkivakuutusta SSSR:n kansalaisilla on oikeus vakuuttaa itsensä vapaaehtoisesti individuaalisesti (henkilökohtaisesti) kuoleman ja myöskin loukkaantumistapauksen, sekä vanhuuden varalta.

Ensimmäisessä tapauksessa vakuutus otetaan vastaan 16—55 vuoden välillä lääkärintarkastuksen perusteella. Vakuutus otetaan vastaan yhdestä vuodesta 10 vuoteen saakka rajoittamattomalla summalla, mutta ei vähemmästä kuin 1000 ruplasta henkilöä kohti.

Toisessa tapauksessa voidaan vakuuttaa niitä henkilöitä, jotka terveytensä puolesta ovat normaaliset 16 vuodesta 60 vuoteen saakka myöskin rajoittamattomalla summalla, mutta nimenomaan vähintäin 1000 ruplasta.

5000 ruplan suuruinen vakuutus otetaan vastaan ainoastaan lääkärintarkastuksen pohjalla, mutta 1000—4000 ruplaan saakka ilman tarkastusta.

Näinollen Gosstrah (Valtion vakuutus) maksaa vakuutuksen seuraavissa tapauksissa:

a) vakuutetun henkilön kuoltua;
b) loukkaantumistapauksissa, jota seuraa invaliidiksi jääminen;
c) vanhuuden ikärajan tullessa, joka on mainittu vakuutustodistuksessa.

Esimerkiksi, vakuuttaessaan viiden vuoden ajaksi, vakuutettu henkilö tähän ikärajaan elettyään saa täydellisen vakuutussumman. Siinä tapauksessa, jos ennen määräaikaa vakuutussummaa ei suoriteta osa maksetusta summasta palautetaan takaisin vakuutetulle.

Vakuutusjärjestyksestä ja ehdoista tietoja haluttaessa voidaan kääntyä kaupungin tai rajonin finanssiosaston yhteydessä olevan rajonin vakuutusinspektsian puoleen.

Karjalan Valtionvakuutushallinto.

Toisen viisivuotisen (neljännen vuoden) lainan omistajien huomioon

Toisen viisivuotisen (neljännen vuoden) lainan obligatsiot, joita lainanmerkitsijät eivät ole saaneet työpaikoiltaan, ovat laitoksien ja virastojen kirjanpito-osastot sekä myöskin selsovetit antaneet säästökassoihin kiinnittämättöminä obligatsioina, t.s. näiden obligatsioiden numeroita ei ole kiinnitetty omistajilleen.

Tämän vuoksi, lainan omistajat eivät osallistu lainan arvontoihin, ennenkuin ottavat obligatsionsa säästökassoista.

Kansalaiset, jotka ovat merkinneet Toisen viisivuotisen (neljännen vuoden) lainaa, eivätkä ole saaneet obligatsioitaan, voivat saada ne keskussäästökassasta ja rajonien säästökassoista, joissa ovat lainaa merkinneet. Obligatsioiden saamiseksi työläisten ja palveluskuntalaisten on esitettävä todistus lainan lunastamiseksi maksetusta summasta.

Kolhosnikkojen ja yksityistalonpoikien on esitettävä heillä oleva tilityskuitti.

Toisen viisivuotisen (neljännen vuoden) lainan obligatsioiden säästökassoista SAAMISEN VIIMEISEKSI MÄÄRÄAJAKSI on asetettu KESÄKUUN 1 PÄIVÄ 1938.

Valtion säästökassojen ja valtion luoton päähallinto.

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjualun redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответствен секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор материала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск. Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск. Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел объявлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР. гор. Петрозаводск. Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А — 1400 Заказ № 4117 Тираж 5603